

Autor: Néstor Sanchis

L'amic

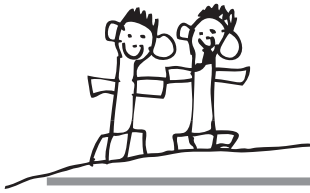
REVISTA DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ

L'AMIC

3a època - agost 2010

37

Telèfons i fax d'interès

Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí

Tel. 972 42 22 96 - Fax 972 42 33 34
e-mail: info@stjuliabonmati.com
web: www.stjuliabonmati.com

Registre Civil i Jutjat de Pau de Bonmatí

Tel. 972 42 22 96 - Fax 972 42 33 34

CEIP Sant Jordi

Tel. 972 42 10 70 - Fax 972 42 31 50
e-mail: b7000123@centres.xtec.es

Parròquia de Santa Maria de Bonmatí

Tel. 972 42 08 07

Esplai de Sant Julià del Llor

Tel. 972 42 16 72

Ràdio Bonmatí

Tel. 972 42 44 92
www.radiobonmati.net
radiobonmati@gmail.com

Banc Popular Espanyol

Tel. i Fax: 972 42 00 19

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, sucursal Bonmatí

Tel. 972 42 15 50 - Fax 972 42 04 58

Bar-Restaurant Can Jans

Tel. 972 42 30 03 - Bar
Tel. 972 42 40 53 - Braseria

Restaurant La Barca

Tel. 972 42 09 63

Bar El Racó dels Amics

Tel. 972 42 00 26

Turisme Rural Can Vila

Tel. 972 42 37 12

Restaurant El Duc de l'Obac

Tel. 972 42 09 77

Mossos d'Esquadra Santa Coloma de Farners

Tel. 972 18 16 75

Urgència 088

Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil

Oficines: Tel. 972 18 24 38

Urgències: Tel. 972 18 24 00

Fax: 972 18 24 03

Bombers

Urgències 085

Teisa:

Oficines: Tel. 972 20 48 68

Fax 972 20 48 70

Terminal autobusos: Tel. 972 20 02 75

Feca-Endesa

Gestions-Serveis Clients:

Tel. 902 50 77 50

Avaries:

Tel. 902 77 00 77

Correus d'Anglès: Tel. 972 42 22 21

Consell Comarcal de La Selva:

Oficines: Tel. 972 84 21 61

Fax 982 74 08 04

Servei Recaptació: Tel. 972 84 01 78

Fax 972 84 21 01

Informació General:

Tel. 012

Farmàcies

Farmàcia M. José Medina Bonora:

Tel. 972 42 22 31

Farmàcia d'Anglès:

Adela Bonmatí: Tel. 972 42 08 89

Teresa Franch: Tel. 972 42 00 51

Farmàcia de la Cellera:

Marta Jornet: Tel. 972 42 14 63

Farmàcia d'Amer:

Soledat Bassó: Tel. 972 43 03 16

Salut

Centre d'Assistència Primària CAP d'Anglès

Tel. 972 42 14 98 - Fax 972 42 19 24

Hospital Santa Caterina de Salt

Centraleta: Tel. 972 18 25 00

Hospital de Girona Dr. Josep Trueta

Centraleta: Tel. 972 94 02 00

Prog. Consultes Externes:

Tel. 972 94 02 76-77-49

Admissió Urgències: Tel. 972 94 02 81

Unitat d'Atenció a l'Usuari:

Tel. 972 94 02 11-12-13

Serveis d'Ambulàncies:

Urgències: Tel. 061

Programació serveis: Tel. 704 10 03 17

Horaris Serveis variis

OFICINES MUNICIPALS:

De dilluns a divendres, de les 9 del matí a les 2 de la tarda.

Dilluns i dimecres, de les 5 de la tarda a les 8 del vespre.

El mes d'agost degut a les vacances d'estiu, les oficines municipal restaran tancades totes les tardes.

SECRETARIA:

Dilluns, dimarts i dijous de les 12 del matí a les 2 de la tarda.

Cal concertar visita prèviament.

ALCALDIA:

Cal concertar visita prèviament.

OFICINA TÈCNICA:

Dimarts i dijous de 12 del migdia a 2 de la tarda. Cal concertar visita prèviament.

DISPENSARI MUNICIPAL:

Dr. López: dimecres de les 8 del matí a les 3 de la tarda i divendres de 2/4 de 9 a 11 del matí.

Dr. Román: dijous de les 8 a les 11 del matí.

DUI Yolanda: dimecres de les 8 del matí a les 3 de la tarda. Dijous de les 8 a les 9 del matí (analítiques) i de 2/4 de 10 a la 1 de migdia. Divendres de les 8 del matí a les 3 de la tarda.

ASSISTÈNCIA SOCIAL:

Cal trucar a l'Ajuntament per concertar entrevista. Telèfon 972 42 22 96.

FARMÀCIA

M. JOSÉ MEDINA BONORA. De dilluns a divendres de 2/4 de 10 del matí a 1/4 de 2 de la tarda i de 2/4 de 5 de la tarda a les 8 del vespre.

Tel. 972 42 22 31.

Per a més informació trucar al CAP d'Anglès (24 hores).

URGÈNCIES DEL CAP D'ANGLÈS:

24 hores diàries.

Tel. 972 42 16 98 - 972 42 16 04

PARRÒQUIA DE BONMATÍ:

HORARI DE MISSES

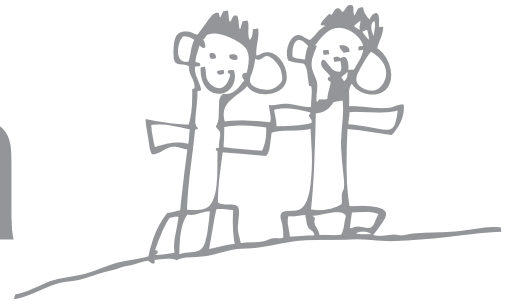
Dissabtes i festius anticipades, a les 7 de la tarda.

Diumenges i festius a les 11 del matí.

HORARI DESPATX PARROQUIAL

Dissabtes, de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes al tel. 972 24 27 62

Llinda

SERVEIS.....	2
LLINDA.....	3
ANIVERSARIS	4
INFORMACIÓ MUNICIPAL.....	5
ENTREVISTA	10
SALUT	15
ENTITATS.....	17
OPINIÓ.....	32
LLIBRES RECOMENATS.....	49
WEBS D'INTERÈS.....	49
ACTUALITAT	50
GASTRONOMIA.....	51

Edita:

Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí

amb la col·laboració de:

Diputació de Girona

Consell de redacció:

Anna Pagès, Xevi Pijaume, Lluís Molas, Elia Borràs, Rosa Taberner, Anna Masachs i Anna Marcó.

Impressió:

Impremta Pagès
Tel. 972 420 107 - Anglès

Portada:

Autor: Néstor Sanchís

Dipòsit Legal:

GI-1210-1993

El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb les opinions dels articles publicats.

Benvolguts/es,
Després d'un petit parèntesi ens tornem a retrobar. Ha passat un any des de l'última edició i des d'aleshores han succeït un munt de fets tant a nivell local com a nivell estatal.

Aquesta edició de l'Amic ens ha sortit de caire reivindicatiu. No tenim per costum posar-nos en política, però ha arribat un punt en què si la política es posa en contra nostra, bé que ens haurem de defensar.

Trobareu en aquesta edició un escrit de l'Ampa reclamant l'escola nova que tant se'ns va prometre fa més d'un any. Projecte ambiciós però necessari per la seguretat de tots els nens i nenes del nostre municipi. Des d'aquí el nostre total suport als pares i mares que lluiten per fer realitat aquest projecte, doncs sembla que de moment Educació ha guardat el projecte en algun calaix a l'espera de temps millors. Després de la representació estel·lar feta ara fa un any, no se'ns ha pogut donar ni una data aproximada per començar l'escola nova. Per aquest motiu tant L'AMPA com l'Ajuntament ens estem movent per tal de fer palesa la necessitat d'aquest projecte. Hem tingut dues trobades, una amb el delegat d'Educació a Girona el Sr. Andreu Otero i l'altra el passat dia 20 de juliol amb el director general de Recursos del Sistema Educatiu de la Conselleria, el Sr. Camil Fortuny.

D'altra banda el jovent del nostre municipi va organitzar el passat 25 d'abril el referèndum per la independència com també s'ha fet en altres municipis. A canvi i des de Madrid se'ns a pagat a tots els catalans amb la retallada de l'Estatut.

Hi ha hagut canvis en algunes entitats del nostre municipi, ha entrat gent nova a la junta de Nova Frontera. Fa falta també una renovació de la junta del Grup l'husió i en aquest moment hi estem treballant .

Les persones que formen part d'alguna entitat del nostre municipi, son persones que s'estimen el poble i que donen el millor que tenen; el seu temps i el seu esforç i no sempre se'ls hi reconeix, fins i tot estan exposats a crítiques gairebé sempre injustificades i provinents de persones que ni fan ni deixen fer.

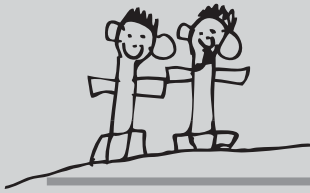
Des d'aquí i com a Regidora de Cultura d'aquesta legislatura que aviat acabarem (com passa el temps) vull donar les gràcies a tots/es els que formeu o heu format part d'aquest col·lectiu d'associacions que fan del nostre, un municipi viu i actiu.

A tots/es moltes gràcies i animo especialment als nouvinguts/es a participar en els projectes, festes, associacions... Estic segura que entre tots/es farem un poble millor.

Per acabar vull agrair les mostres de suport que hem tingut amb motiu de l'aturada temporal de la nostra revista. És cert que passem per temps difícils i els ajuntaments patim de primera mà la manca de recursos econòmics. Lamentable, però és el que hi ha.....

Bones vacances i fins sempre!!!

Anna Masachs Coll
Regidora de Cultura

Fa 100 anys...

Va ser fundada a la colònia la Hermandad de San Joaquín i la Inmaculada Concepción. Estarà adherida per casos d'operacions quirúrgiques a la "Quinta de la Salud de la Alianza". El seu objectiu és assistir econòmicament els obrers i llurs familiars en cas de malaltia.

Els socis benefactors són:

Don Manuel Bonmatí, Vicenç Casacuberta, Salvador i Paulí Torras i Jaume Recasens, capellà de la colònia.

Don Manuel Bonmatí construeix una central elèctrica adossada al molí del Llor i comença facilitant el corrent a les mines de Sant Julià i les cases de la colònia.

Molta gent de Sant Julià es trasllada a Anglès a treballar a la fàbrica Burés i gent d'Anglès va a Sant Julià a fer-ho a les mines. Per aquest motiu s'estableix un altre servei de barca que uneix les dues voreres. (Recordem que ja n'existia una entre La Cellera i Sant Julià). El preu que es fixa és de 5 cèntims el viatge. El primer barquer és en Llorenç Pont de Can Xicot. El propietari que facilita el servei és Josep Riubrugent (pubill Anglesell).

Concurs de Pintura Ràpida

Relació de premis del 2n Concurs de pintura ràpida de la Festa Major.

Categoria adults

1r premi, Néstor Sanchís, de Sant Feliu de Guíxols.
(portada d'aquesta edició)

2n premi, Josep Plaja, d'Esclanya.

3r premi, Gaspar Bosch, d'Amer.

4t premi, Sergi Cadenes, de Sant Julià del Llor.

Categoria juvenils

1r premi, Adrià Peñas Queralt, de Tordera

2n premi, Marta Ferrer Picart, de Constantins

Categoria infantil

1r premi, Pol Colomer, de Tordera

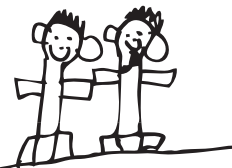
2n premi, Roger Juny, de Bonmatí

3r premi, Anna Blanch, de Bonmatí

4t premi, Somia El Hajjy, de Bonmatí

4t premi categoria adults: Sergi Cadenes de Sant Julià del Llor.

Calendari Fiscal

Tribut

Impost sobre vehicles de tracció mecànica
 Taxa per conservació cementiri
 Taxa aigua potable, clavegueram i escombraries
 Taxa per escombraries comercials
 Taxa per ocupació via pública

Termini de cobrament

Abril i Maig
 Setembre i Octubre
 Gener, Abril, Juliol i Octubre
 Setembre i Octubre
 Novembre i Desembre

Lloc de pagament:

- Oficina de Recaptació Municipal (Plaça Don Manuel, 12) de dilluns a divendres de 9.00 a 14.00 h i dimecres de 17.00 a 20.00 h.
- Mitjançant transferència bancària a l'entitat "La Caixa de Pensions de Barcelona", sucursal de Sant Julià del Llor i Bonmatí, al núm. de compte 2100.4269.55.2200001042, indicant expressament el nom del titular del rebut i concepte tributari.

Nova depuradora a Bonmatí

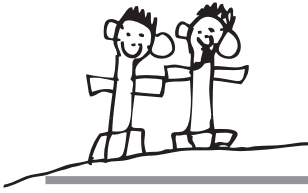
El programa de sanejament d'aigües residuals urbanes 2005 (PSARU 2005), aprovat pel Govern de la Generalitat de Catalunya el juliol de 2006, té l'objectiu de completar i millorar el sanejament de tota la població catalana.

L'Agència Catalana de l'Aigua ha iniciat recentment les obres que milloraran el sanejament de Sant Julià del Llor i Bonmatí (la Selva), amb la construcció d'una depuradora de tipus biològic amb reducció de nitrogen. S'invertiran més de 653.800 euros en els treballs i tenen un termini aproximat de cinc mesos.

La depuradora tindrà una capacitat de tractament de 242 m³/dia i l'aigua sanejada possibilitarà una reutilització indirecta o no planificada que contribuirà a mantenir el cabal ecològic del riu Ter i l'aprofitament per a usos urbans, agrícoles i industrials aigües avall.

Des de l'ajuntament ens hem de felicitar per aquesta actuació que de moment es duu a terme al nucli de Bonmatí, però més endavant ja està planificada la del nucli de Sant Julià del Llor. També estan projectades les obres del nou col·lector per portar les aigües residuals fins a la depuradora, per fi deixarem d'abocar directament al riu.

Deixalleria

LA DEIXALLERIA MÒBIL VE CADA 1r DIMECRES DE MES

Horari d'estiu: de juny a setembre de 9 del matí a 3 de la tarda

Horari d'hivern: d'octubre a maig de 9 del matí a la 1 del migdia i de 2/4 de 3 de la tarda a 2/4 de 7 del vespre.

A la deixalleria cal deixar-hi tots els voluminosos petits i objectes que no podem col·locar a cap contenidor de reciclatge. En cas de tenir un objecte de grans dimensions, no s'ha de portar a cap punt de recollida tal i com es feia fins ara, sinó que cal trucar a l'ajuntament (tel. 972 42 22 96) i el passaran a recollir a casa seva el primer dijous de cada mes.

Cal avisar abans del dimarts de la mateixa setmana de la recollida per tal de poder organitzar el servei de recollida.

Continuem fent les coses malament.

Centre Cívic

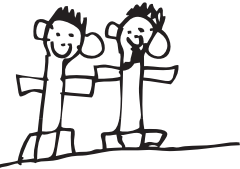
El passat dia 5 de maig, es va adjudicar la gestió del Centre Cívic a la Sra. Mª Àngels Moreno i Gamell. Aquest centre estarà obert tots els dies de l'any amb el següent horari:

Dilluns a divendres de les 8 del matí fins a les 11

de la nit o fins que s'acabin les activitats que s'hi duguin a terme.

Dissabtes i diumenges de les 9 del matí a les 11 de la nit o fins que s'acabin les activitats que s'hi duguin a terme.

ABS Anglès

HORARIS CONSULTORI LOCAL BONMATÍ EQUIP DE SALUT (METGE/INFERMERA)

DIMECRES: DE 8 A 14.30: Es fan les extraccions sintrom a primera hora del matí, de 8-9h.

DIJOUS: DE 8 A 13: Es fan les extraccions de sang a primera hora del matí, de 8-9h.

DIVENDRES: DE 8 A 11 VISITA METGE I DE 8 A 14.30 VISITA INFERMERIA

Les visites sempre són de manera programada trucant al telèfon del CAP, a excepció de les urgències.

Per demanar receptes cal seguir posant la targeta de medicació crònica a les bústies que es troben a la part de baix de l'Ajuntament, i passar-les a recollir al cap de dos o tres dies al vostre equip de salut de 10.30 a 11.00.

Si necessiteu medicament que no consta a la targeta de medicació crònica, cal demanar hora al metge corresponent.

HORARI D'ESTIU: Durant l'agost/setembre hi poden haver canvis de dies i hores de visita del vostre equip de salut, per això s'ha penjat un calendari a l'entrada del consultori i en comerços del poble on s'especifiquen

aquests canvis. Recordem també la importància de **demanar hora** per poder administrar millor el temps que es dedica a cada pacient.

Des de l'ABS Anglès es portaran a terme un seguit d'intervencions a la comunitat durant l'any 2010 on s'inclou també Bonmatí, seran les següents:

- Signes d'alarma per a cuidadors de persones fràgils
- Taller d'inhaladors
- Com accedir al CAP? Dubtes i aclariments

Aquesta activitat comunitària ve donada per les infermeres del CAP, alguna inclourà la intervenció de les administratives, auxiliar d'infermeria i metge.

Més endavant es donaran les dates concretes i el lloc on s'impartiran aquestes xerrades que esperem siguin del vostre interès.

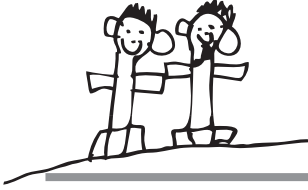
Des de la vostra ABS us desitgem un bon estiu!!!

Telèfon del CAP: 972421498
ABS Anglès – 2010

Nou horari Registre Civil

**Dilluns,
de 17.00 a 20.00 h
Dijous,
de 12.00 a 14.00 h**

Recollida selectiva

El 2 de juliol de 2008 es va aprovar una modificació de la llei de residus que data de 1993 (Llei 6/93), aquesta llei crea el pla d'infraestructures necessàries per tractar els residus, però també crea la implantació de la recollida selectiva a tots els municipis de Catalunya, independentment del seu nombre d'habitants.

Això vol dir que aquest any 2010 l'abocament que fins ara fèiem de les deixalles industrials, comercials i domèstiques ja no pot ser el mateix, si no és que volem ser penalitzats econòmicament a l'hora de lliurar-les a l'abocador.

Per tant, per mitjà d'aquesta llei, la Generalitat ens obliga a separar els materials abans de la recollida.

Després de l'enrenou dels primers dies volem fer un petit balanç de la implantació del servei de la recollida selectiva.

El sistema sembla que va bastant bé, a excepció dels primers dies en què es van recollir algunes bosses d'escombraries amb material no separat a llocs on abans hi havia els contenidors.

Estem molt contents de com a respost la majoria de la població, a tots els que feu les coses bé **MOLTES GRÀCIES**. Als que no, estem segurs que entendreu mica en mica que cal fer les coses com cal pel bé de tots.

L'àrea d'emergència situada a l'envelat és un dels punts que s'han de controlar. Recordem que la seva finalitat és recollir la resta i l'orgànica, sempre per separat (per això hi ha dos contenidors) i està a disposició exclusivament d'aquelles persones que per qualsevol motiu no han pogut treure els cubells el dia de la recollida.

També és veritat que s'han trobat algunes bosses de material sense separar a alguns contenidors de cartró i envasos. Les guaites mediambientals del Consell Comarcal, n'estan fent el seguiment. Si la situació no millora, aquest consistori farà pública una ordenança mitjançant la qual es preveu aplicar sancions econòmiques.

A la xerrada informativa que es va fer al Centre Cívic el passat 30 de març, es va detectar un cert recel respecte

al nou sistema. Un punt que es veia com a negatiu era l'increment de la taxa, increment que considerem insignificant (representarà aproximadament 1 euro al mes) si tenim en compte que s'ha ampliat el servei en un 25%.

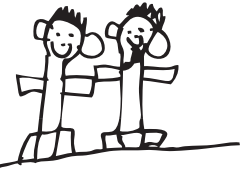
De 10 àrees de servei de recollida selectiva que teníem abans, s'ha passat a 14. L'aixecament de contenidors, es feia cada quinze dies, amb el nou sistema, s'ha doblat el servei de recollida de cartró i envasos, ja que es buiden els contenidors corresponents a aquests materials cada setmana.

També tenim servei de deixalleria, recollida de trastos voluminosos porta a porta i els carrers lliures de males olors i contenidors antihigiènics.

Pels qui ja fèiem les coses bé, separant vidre, plàstic i cartró, és un gest insignificant separar l'orgànica de la resta.

Tot seguit posarem en coneixement de tots vosaltres un recull de paraules a les quals fins ara molts de nosaltres potser no estàvem acostumats:

Àrea d'emergència: àrees que en els municipis que fan recollida selectiva porta a porta s'estableixen per tal de respondre a les necessitats de la població que puntualment no pot acollir-se al calendari de recollida porta a porta establert (principalment població estacional o de segona residència). Aquestes àrees

han de tenir els contenidors necessaris, identificats adequadament, per permetre la recollida selectiva implantada en el municipi.

Autocompostatge o compostatge casolà: ús de la tècnica del compostatge en origen pels residus orgànics del jardí i part del menjar.

Bosses compostables: bosses fabricades amb una matèria primera orgànica que pot ser descomposta mitjançant un procés de compostatge. Aquest fet fa que no perjudiquin el medi ambient.

Cànon de residus: instrument econòmic amb finalitat ecològica i com a mesura de foment de la valorització que grava la disposició dels residus.

Compost: producte orgànic, higienitzat i parcialment estabilitzat, que procedeix del procés de compostatge, l'ús del qual pot resultar beneficiós per al sòl i el desenvolupament de les plantes.

Compostatge: procés de transformació microbiològica aeròbica, sota condicions controlades, de residus orgànics en compost.

Contenedor: recipient de capacitat i formes diverses, obert o tancat, destinat a contenir o transportar diferents tipus de residus. Els contenidors són diferents per cada material i tipus d'usuari.

Deixalleria: centre de recepció i emmagatzematge selectiu de residus municipals que no són objecte de recollida domiciliària, d'ús particular i, eventualment, de comerços de petites activitats industrials, d'acord amb la norma general i les ordenances municipals.

Fracció orgànica (Fracció orgànica de residus municipals FORM): fracció orgànica dels residus municipals fonamentalment constituïda per restes de menjar (verdures, closques, peles, carns, peix, farines...) i restes vegetals (jardineria i poda), susceptible de degradar-se biològicament.

Fracció resta: fracció residual dels residus municipals una vegada fetes les recollides selectives. És a dir tots els materials que no disposen de cap contenidor (pols, cabells, excrements d'animals de companyia...).

Gestió de residus: conjunt d'activitats que comprèn la recollida, el transport, l'emmagatzematge, la valorització, el tractament i la disposició dels residus.

Impropis: elements estranys al conjunt bàsic d'una determinada fracció dels residus municipals recollits selectivament.

Planta de triatge: instal·lació on es fa la classificació, la selecció i el condicionament de residus que no s'han separat al mateix lloc on s'han generat.

Prevenió de residus: conjunt de mesures i accions encaminades a reduir la quantitat de residus generats o bé la seva nocivitat o perillositat.

Recollida selectiva porta a porta: aquell sistema de recollida selectiva dels residus municipals que es fonamenta en el fet que els posseïdors dels residus (ciutadans, comerços, etc.) efectuant la segregació de les diverses fraccions dels residus en origen, però en lloc de dipositar-les en un contenidor que de forma permanent roman a la via pública, les diverses fraccions són recollides directament en el punt de generació d'acord amb un calendari establert.

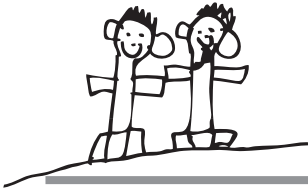
Residu comercial: residus municipals generats per l'activitat pròpia del comerç al detall i a l'engròs, hostaleria, bars, mercats, oficines i serveis. Són equiparables a aquesta categoria, als efectes de la gestió, els residus originats a la indústria que tenen la consideració d'assimilables als municipals.

Residus municipals: els generats als domicilis particulars, comerços, oficines i serveis, i també tots els que no tinguin la qualificació d'especials i que per la seva naturalesa o composició es poden assimilar als que es produeixen als esmentats llocs o activitats. També tenen consideració de residus municipals els que procedeixen de la neteja de vies públiques, zones verdes, àrees recreatives i platges, els animals domèstics morts i els mobles, estris i vehicles abandonats, a més dels residus procedents d'obres menors de construcció i reparació domiciliària.

Residus voluminosos: residus municipals que, per la seva grandària i naturalesa, s'han de recollir i tractar de manera específica. En particular, comprenen elements de gran volum procedents del parament de la llar i equipaments domiciliaris.

Tractament de residus: operació o conjunt d'operacions que tenen per objecte modificar les característiques físiques, químiques o biològiques d'un residu per reduir o neutralitzar les substàncies perilloses que conté, recuperar-ne matèries o substàncies valoritzables, facilitar-ne l'ús com a font d'energia i el rebuig destinat a disposició.

Valorització: conjunt d'operacions que suposen l'aprofitament total o parcial de residus com a producte, matèria primera, secundària o font d'energia.

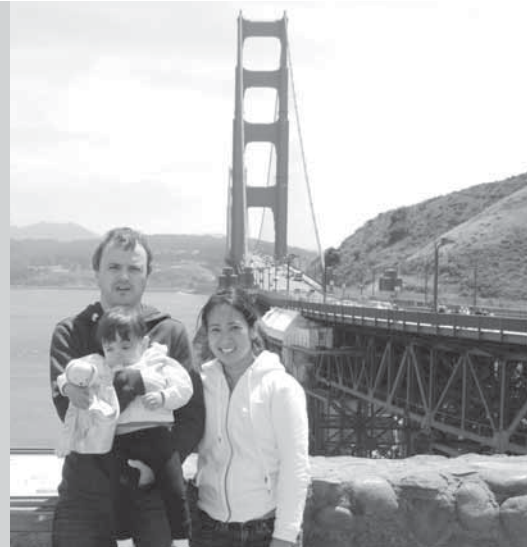
Entrevista a...

Santi Costa Rosell

Un jove bonmatinenc, inconformista i emprenedor a la recerca del somni americà

És un jove independent, inquiet, incansable, inconformista i emprenedor que viu la vida a la recerca d'un somni, seguint el seu instint. La seva pitjor enemiga és la monotonia i la seva millor il·lusió són els reptes que es va proposant i que no tenen límit ni suposen cap barrera, ni d'espai, ni de temps, ni de lloc.

Així és com voldria definir en Santi Costa i Rosell, un noi nascut a Bonmatí el dia 6 de setembre de l'any 1975, que destaca pel fet de tenir una gran capacitat d'adaptació davant els nous reptes que li ofereix la vida amb la doble finalitat, primer, d'aconseguir millorar les coses i, en segon lloc, de sentir-se satisfet i feliç amb la feina que fa.

INFÀNCIA I JOVENTUT

La seva infància va transcórrer com la de qualsevol altre noi del nostre poble, a l'entorn de la família –de qui ha rebut una gran formació en valors–, l'escola i amb amics i amigues amb qui compartia jocs i aficions.

És el primer fill d'en Jaume Costa i la Maria Rosell, tots dos molt coneguts per la seva implicació i desinteressada col·laboració en diferents activitats del municipi. El segueix en Carles, amb qui es porta 13 anys i que actualment està estudiant veterinària a la Universitat de Lugo.

Un gran puntal, sobretot quan va ser més gran, va ser el seu avi matern, en Joan de can Genís de Vilanna (e.p.d.),

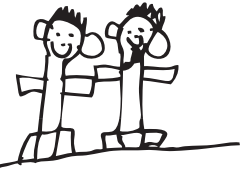

Santi Costa, 1982.

amb qui va mantenir una relació molt especial, ja que congeniaven molt, i de qui ha heretat entre altres coses el seu caràcter emprenedor.

«Recordo com jugàvem al carrer amb els amics, anàvem en bicicleta, jugàvem a futbol... Sovint anava amb el meu pare als partits... La meua principal afició de jove era el futbol, i de fet vaig jugar amb l'Anglès, la Celler i també amb el Bonmatí. Era un noi alegre i enjogassat, no massa aplicat en els estudis, molt independent, un xic tossut i marrà» confessa obertament.

Va realitzar els estudis primaris a Bonmatí, fins a 8è, i els va continuar a l'Institut d'Amer durant dos anys. En Santi era un jove adolescent, desorientat pel que feia als estudis, interessat només per tot allò que estava relacionat amb el motor: per les motos primer i després pels cotxes de ral·li. Aquesta il·lusió el va portar a inscriure's al segon cicle

Setembre de 1980.

En Santi i en Robert en un RaHi l'any 1995.

d'FP d'Automoció. Semblava que ho tenia molt clar, ja que havia advertit als seus pares: «*O faig automoció o deixo els estudis!*» I així va ser! I continua explicant: «*Era el moment d'apostar pel motor. Hauria pogut triar informàtica, però en aquell moment no em va interessar; només pensava en les motos i els cotxes*».

Va començar els estudis d'Automoció, però a mesura que avançava en cursos disminuïa la seva motivació. Estava obligat a fer unes hores de pràctiques en un taller i ell les va realitzar a la Ford d'Anglès. Malgrat que l'ambient de treball era molt bo, ràpidament es va adonar que aquell no era el seu objectiu. Però, tot i que per primera vegada va començar a qüestionar-se moltes coses i a pensar en el seu futur, la seva prioritat continuava sent divertir-se i gaudir de la vida. Se'n va anar a treballar a la Fundició i va acabar els estudis per lliure.

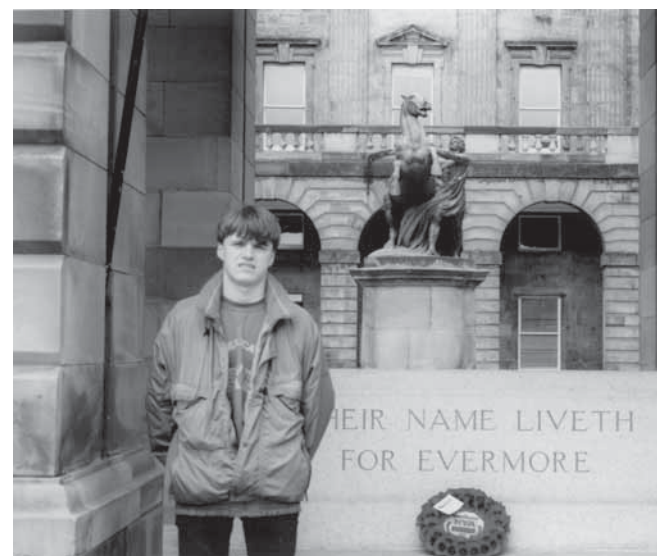
Va començar a sospesar i a valorar seriosament les sortides que tenia l'Automoció i va arribar a la conclusió que necessitava fer quelcom que l'omplís més, ja que s'adonava que les seves aspiracions

eren unes altres. Ho va intentar, però la burocràcia del nostre país no li facilitava gens les coses. Una vegada acabada Automoció, va pensar a fer Programació i Sistemes de la branca d'Informàtica, però no li convalidaven cap curs i havia de començar de nou. Només podia fer Enginyeria Mecànica i, tot i que estava interessat a fer Robòtica, no s'hi va llançar per por del dibuix. De nou, seguint el seu instint i sense mandra, va començar Informàtica per lliure, compaginant novament els estudis amb la feina, ara treballant a l'Àntex d'Anglès.

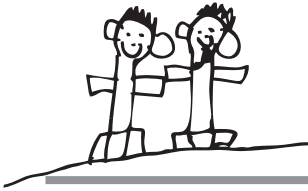
REGNE UNIT I ESCÒCIA

En Santi no acabava de trobar el que volia; però gràcies al suport incondicional dels seus pares i amics, que sempre el van animar a seguir endavant i per la qual cosa els està molt agraït, va retrobar la il·lusió. Era conscient que l'educació no s'obté només de manera acadèmica, que la vida sovint és la millor escola. De manera que un bon dia va comunicar a la seva família que se'n anava, primer a Londres tres mesos i després a Escòcia amb una família amb la qual ja

havia estat en una altra ocasió per aprendre anglès. Aquí compaginava els estudis amb el treball a Motorola, primer al magatzem i després en la línia de producció. La feina era bona, ja que treballava 12 hores tres dies a la setmana i li'n quedaven quatre per estudiar i voltar. No obstant això, el treball monòton de la línia no el motivava gens. Va decidir tornar a casa el 1998 per fer els últims exàmens d'Informàtica.

Edimburg, any 1994.

VIATGE ALS ESTATS UNITS

Vuit mesos més tard, va aconseguir aclarir les idees sobre el seu futur i definitivament va comunicar als de casa: «Me'n vaig a San Francisco, als Estats Units, on tindrè l'oportunitat d'aprendre i promocionar-me en el món de la informàtica. Hi vaig arribar el juliol del 2000; era un moment en que hi havia molta opulència».

Es va instal·lar en una residència d'estudiants amb la Meritxell, una noia de Besanó que coneixia i que estava estudiant a Berkeley. Va compaginar les classes d'anglès novament amb la feina, ara venent quadres porta per porta, a Las Vegas primer i després a San Francisco i rodalia. Va continuar els estudis de perfeccionament de l'anglès al City College i es va matricular a la Universitat de Berkeley en disseny de xarxes de dades i telecomunicacions. Va anar combinant els estudis amb qualsevol tipus de feina que l'ajudés a mantenir-se: en la restauració, en una botiga de vins, fent classes d'espanyol, reparant ordinadors, programacions, pàgines web...

A mitjans del 2001 el dotcom

crash com ells en diuen, o 'crisi de les empreses puntcom' (les empreses vinculades a internet), es va fer realitat. Era un mal moment per trobar feina en el sector de la informàtica, les expectatives de treball eren dolentes. A poc a poc, però, va començar a sortir alguna cosa, malgrat que fos a fora.

En Santi no s'ha rendit mai i aquesta filosofia l'ha empès sempre endavant i és la clau del seu èxit.

Primer, li va sorgir l'oportunitat d'anar a treballar a Tailàndia, però no ho va poder acceptar perquè no disposava dels certificats oficials necessaris. A mitjans del 2004 va treballar un any en una empresa fent aplicacions informàtiques, però cansat per les discrepàncies amb la manera de funcionar de l'empresa va decidir plegar al cap d'un any. El seu cap i ell varen anar junts a una altra empresa d'Internet relacionada amb el tema immobiliari, però, al cap de tres mesos va deixar la feina per anar-se'n a treballar en una empresa start-up. Aquesta nova empresa, slide.com, li ofería un nou

repte per aprendre i promocionar-se en allò que s'estava convertint en la seva vida.

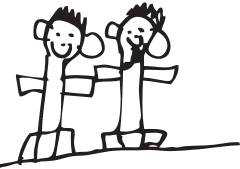
«És un món variable i adaptatiu on, imitant la natura, la mentalitat que funciona és la de sobreviure. És un món molt darwinista, és sobreviure al límit. Les emocions sempre estan al límit, pots guanyar molt o perdre-ho tot» –explica–. «Jo sóc d'aquells que s'hi llancen, i a sobreviure!»

«Aquesta és la mentalitat que funciona bé als EUA. Els americans només pensen "vèncer o morir", no saben perdre i reconduir la situació». En Santi, però, és més optimista, expressant-se així: «No sóc una persona més intel·ligent que altres, però quan decideixo fer quelcom, ho faig, i si fracasso n'aprenc i endavant».

La seva empresa ofereix aplicacions per Facebook. Tenen diferents aplicacions on s'hi pot jugar, comprar, fer amics, i entretenir-se molt. Slide és una empresa en expansió que va començar penjant fotos i ara fa jocs, i que està invertint els seus esforços

En Santi amb una colla d'estudiants.

per crear comunitats per competir en el mercat virtual cada vegada més extens.

«Aquesta feina es converteix en la teva vida, és com una feina de metges, com si intentéssim curar una malaltia que afectarà la major part del món».

Les empreses *start-up* estan organitzades diferent de les empreses convencionals que tots coneixem. Un grup d'inversors inverteixen milions de dòlars esperant que en un futur no molt llunyà esdevindran grans empreses. Facebook és un exemple d'una empresa *start-up*. *«Aquestes característiques ofereixen grans oportunitats per aprendre i treballar amb gent molt bona»* –explica.

Va començar fent qualitat, va passar a ser encarregat..., fins que va sorgir l'oportunitat de portar la promoció a l'estranger, i és en això que ha estat treballant últimament, ajudant a expandir els recursos, cercant personal a l'Índia, a Rússia, al Vietnam, a la Xina..., ja que a San Francisco era difícil i sortia car trobar-hi treballadors.

«Nosaltres tenim els nostres propis recursos i mirem de trobar gent arreu del món que ens ajudi a crear una companyia més competitiva» –diu.

Ara mateix en Santi treballa amb un grup que s'encarrega de fer créixer diverses aplicacions de Slide.

VIDA PERSONAL I FAMILIAR

La seva vida personal gira al voltant de la Christy, la seva dona, i de la Mia, una preciosa nena nascuda l'any 2008, que anecdòticament va tenir la sort de néixer el mateix dia que Gandhi, el 2 d'octubre.

A la seva dona la va conèixer l'any 2004, durant l'època en què treballava a la botiga de vins. La Christy, nascuda a Los Angeles, s'havia mudat a San Francisco l'any 2000, on treballa de mestra des d'aleshores. Durant el curs de l'any 2005 van decidir traslladar-se a viure als afores, més a prop de la feina d'ella, després d'un any de convivència plegats. De seguida es van entendre bé, ja que tots dos són molt independents.

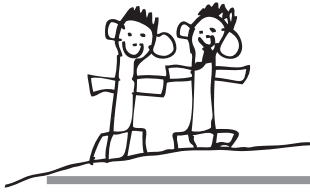
Es varen casar l'11 d'agost del 2007 i van establir la seva residència a San Mateo, a uns vint minuts de San Francisco. A tots dos els agrada el bon menjar, el bon vi, sortir de gresca amb els amics, les festes i la

xerinola, com a la majoria de joves. A en Santi també li agrada molt llegir, i llegeix de tot, des de llibres d'història fins a d'altres de biologia, filosofia, econòmiques...

Han mantingut sempre molt bona relació amb les dues famílies; mentre han viscut a San Francisco, per proximitat, han pogut gaudir més de la companyia de la família de la Christy, els pares i les seves germanes, mentre que amb la família de Bonmatí, han hagut de mantenir el contacte per telèfon i per internet... No obstant, els han visitat en diferents ocasions, una de les quals naturalment va ser pel casament. També el seu germà Carles hi ha anat algun estiu per

El dia del seu casament, 2007.

estudiar anglès. I finalment el seu pare, amb companyia d'un cosí els van fer la darrera visita el passat mes de febrer.

En Santi, la Christy i la Mia van passar les vacances del 2009 a casa nostra i enguany la sorpresa va ser conèixer la grata notícia que volien traslladar la seva residència a Girona durant un temps indeterminat ja que actualment el canvi de residència no suposava cap impediment per continuar la seva feina des d'aquí.

Des de finals d'any viuen al carrer del Carme de Girona.

LES AMISTATS

A San Francisco tenia les amistats de la seva dona, amb qui sortien de gresca i es divertien sovint. A la feina, es fa difícil fer-hi amistats; *«la gent és molt individualista tot i que són cultes i intel·ligents, els companys solen ser molt introvertits; tothom va a buscar el que vol»* –explica. A l'empresa on treballa hi troba a faltar la cooperació, valor que potser a vegades és més practicat aquí. *«Funcionen amb una mentalitat competitiva i individualista ja des de la seva formació a la universitat, si demanes els apunts, en trobaràs molt pocs que te'ls deixaran copiar»*.

En Santi valora molt i manté les amistats de joventut, les d'aquí. Pensa que les de sempre són les de veritat. Al llarg d'aquests anys l'han visitat alguns amics, com ara en Ricard Vidal, l'Ivan Méndez, en Gerard Feixes, en Fèlix Castillo, en Dino i en Joan Pou, un company de Girona.

Ben segur que a partir d'ara la proximitat permetrà compartir llargues estones i reafirmar aquesta

bona amistat.

SAN FRANCISCO

San Francisco és una de les ciutats més boniques del món, capital americana de l'estat de Califòrnia, situada al final d'una península amb la famosa Badia de San Francisco anomenada Golden Gate, la qual dóna nom entre d'altres al majestuós pont i porta d'entrada a la península amb una aglomeració molt diversa de població metropolitana d'uns 800.000 habitants que reflecteixen una gran pluralitat cultural: hi ha el barri vietnamita, tailandès, japonès, coreà, mexicà, filipí..., semblant a Barcelona. Això comporta la convivència de gent molt diversa i molta oferta de menjars diferents.

Disposa d'un important Districte Financier i comercial sorgit del boom de la febre de l'Or a finals del s.XIX, on s'aixecaren els primers bancs amb la necessitat de guardar els fons i reserves d'or i plata. El símbol arquitectònic més destacable és la Piràmide Transamèrica de 52 pisos i seu dels principals bancs i companyies d'assegurances. Un segle més tard es convertia en un dels principals centres d'investigació en tecnologia i cibernètica, de transports i financer.

Aquesta va ser la principal raó que va tenir en Santi per anar a treballar als EUA; actualment les oportunitats en el món de la tecnologia són a San Francisco i Silicon Valley, és el millor lloc per formar-se i aprendre.

Tot i tenir costums diferents, en Santi hi ha fet una adaptació magnífica ja que el ritme de treball és diferent al nostre. La societat americana és molt competitiva per la qual cosa aprofiten al màxim la jornada laboral. Al migdia fan una simple

paradeta per menjar una tonteria i poder seguir treballant. De manera que acostumen a dinar a la feina, emportant-s'hi la carmanyola o comprant menjar ràpid. En el nostre país tot just ara comença a implantar-se aquest costum. El sopar és l'àpat més important del dia i sol ser a les 7. Degut a la pluralitat cultural hi ha molta diversitat d'aliments variats i acostumen a menjar menys carn i embotits que aquí.

RESUM

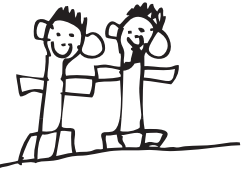
En Santi és un noi que pel seu caràcter inquiet ha treballat en molts llocs, ha viatjat molt, ha conegut molta gent i ha après de la millor mestra: la vida.

El seu lema és: energia, amor i dedicació. Fer camí seguint el teu cor. Pensar més en el que tens que en el que no tens; ser realista i no envejar el que no pots tenir.

Aquesta és la trajectòria personal d'un noi de casa nostra com a model a imitar per la joventut, que degut a les dificultats actuals per obrir-se camí a la vida a vegades es mostren desorientats i amb falta de motivacions i il·lusions.

Finalment com a conclusió, unes paraules que reflecteixen el seu enèrgic esperit i caràcter lluitador: *«La dificultat de les coses no suposen cap barrera infranquejable. Després d'aquest temps, he vist que les úniques barreres que existeixen són les que tu et poses. Un cop decideixes fer alguna cosa, t'hi llances, dones tant com tens i tot va sortint...»*.

Rosa Taberner i Bosch

Evitem el cop de calor

La calor excessiva pot ser un perill per a la salut. Si l'exposició a temperatures elevades es perllonga, es pot patir un cop de calor, que és una situació que pot acabar sent greu.

Quins són els símptomes que ens poden alertar?

- temperatura molt alta
- mal de cap
- nàusees
- set intensa
- convulsions
- somnolència o pèrdua del coneixement

Què heu de fer?

Davant d'aquests símptomes, traslladeu la persona a un lloc més fresc, doneu-li aigua, mulleu-la, venteu-la, desajusteu-li la roba i aviseu urgentment els serveis sanitaris (061).

Què heu de fer en cas d'onada de calor?

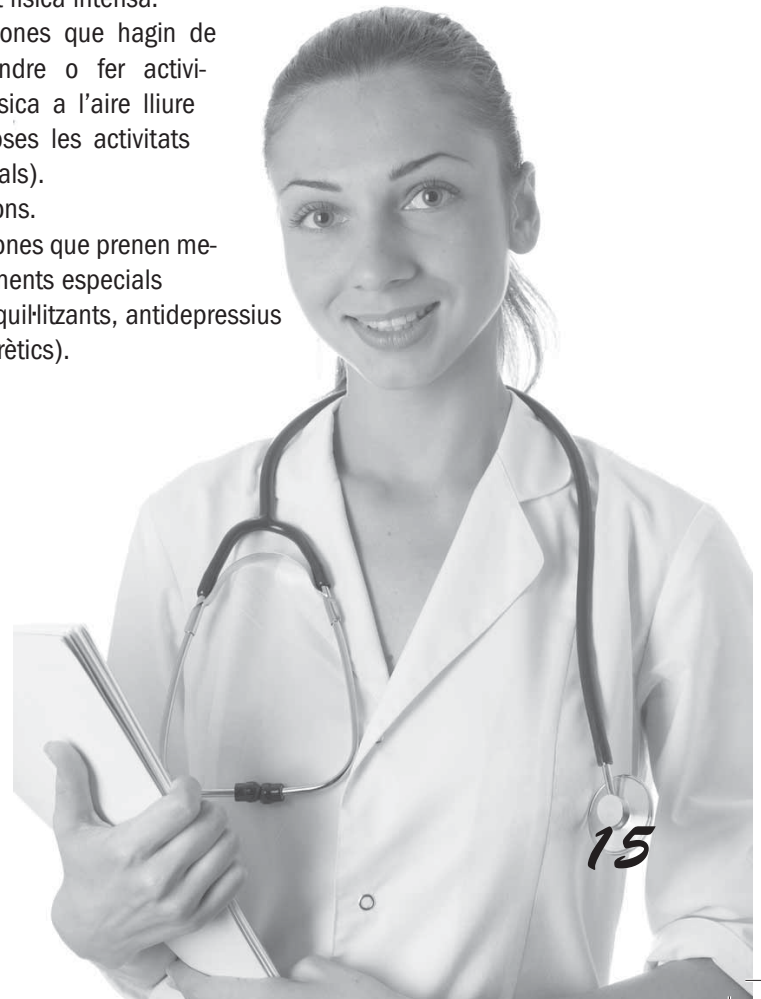
- Protegiu-vos del sol i la calor
- A casa, controleu la temperatura:
 - Durant les hores de sol, tanqueu les persianes.
 - Obriu les finestres de casa durant la nit per refrescar-la.
 - Estigueu-vos a les estances més fresques.
 - Utilitzeu algun tipus de climatització per refrescar-vos i refrescar l'ambient.
 - Refresqueu-vos sovint amb dutxes, tovalloles amara- des d'aigua, etc.
- Al carrer, eviteu el sol directe:
 - Porteu una gorra o un barret.
 - Utilitzeu roba lleugera, de colors clars i que no sigui ajustada.
 - Procureu caminar per l'ombra.
- Mulleu-vos una mica la cara i, fins i tot, la roba.
- Vigileu en els trajectes amb cotxe durant les hores de més sol.
- Limiteu l'activitat física a les hores de més calor.
- Beveu força i vigileu l'alimentació.
 - Beveu aigua i suc de fruita molt sovint
 - No preneu begudes alcohol·liques.
 - Eviteu els menjars molt calents i els que aporten moltes calories.
- Si coneixeu gent gran o malalta que viu sola:

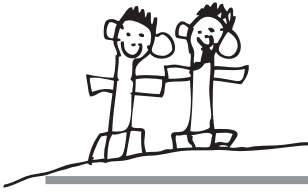

- Mireu de visitar-los un cop al dia.
- Ajudeu-los a seguir aquests consells.

Quines són les persones que tenen més risc de patir una onada de calor?

- Persones més grans de 75 anys.
- Persones amb discapacitats físiques o psíquiques i limitacions de mobilitat.
- Persones que realitzen un activitat física intensa.
- Persones que hagin de romandre o fer activi- tat física a l'aire lliure (incloses les activitats laborals).
- Nadons.
- Persones que prenen me- dicaments especials (tranquil·litzants, antidepressius o diürètics).

CÀNCER de pell

Què és el càncer de pell?

Podem definir el càncer de pell com un creixement anormal de les cèl·lules de la pell.

Quins tipus de càncer de pell hi ha?

Hi ha tres tipus principals de càncer de pell:

***CARCINOMA BASOCEL·LULAR** - És el més freqüent i el menys perillós si es detecta a temps. Generalment apareix en les zones més exposades al sol (cara, coll, mans, braços,...). S'inicia amb una petita inflamació o enfonsament de la pell que pica i sagna, formant una crosta que no es cura mai.

***CARCINOMA ESPINOCEL·LULAR** - Generalment apareix en les zones més exposades al sol, però pot sorgir en qualsevol lloc (llengua, boca,...). Es mostra com una placa descamativa i ulcerada, que adquireix grans dimensions. Si no es tracta es pot escampar als ganglis veïns i causar metàstasi.

***MELANOMA** - És el tipus menys comú però el més agressiu. Pot aparèixer en qualsevol zona de la pell. Les cèl·lules cancerígenes són els melanocits. Aquests es localitzen a l'epidermis i contenen melanina i altres substàncies que donen color a la pell. Solen originar-se en les pigues i alguna vegada es manifesten amb l'aparició d'una nova piga.

És un tipus de càncer que fa metàstasi amb facilitat, i per això és molt important la seva detecció en etapes primerenques.

En què consisteix l'autoexamen?

L'autoexamen de la pell s'hauria de fer un cop al mes, amb l'ajuda d'un mirall i parant especial atenció a: pavellons auriculars, llavis, nas, cara, regió posterior del coll, braços, tòrax, cames i peus. Per realitzar un autoexamen de les nostres pigues, seguirem la regla del ABCD. És a dir, cal que ens fixem en:

-**ASIMETRIA**. Cal vigilar que la piga no sigui asimètrica.

-**BANDES**. Les vores de la piga no han de ser irregulars i poc definides.

-**Canvi de COLOR**. La piga no pot presentar varis colors ni diferents tonalitats.

-**Augment del DIÀMETRE**. La piga no ha de superar els 6 mm de diàmetre ni pot tenir un creixement massa ràpid.

Quins factors poden afavorir l'aparició d'un càncer de pell?

Hi ha diversos factors que poden incrementar el risc de càncer de pell:

* **RAJOS UV**. Els rajos UV estan formats per rajos UVA (envelleixen la pell) i per rajos UVB (cremen la pell). Quan un pren el sol es posa moreno; aquesta és la resposta defensiva de la nostra pell davant dels danys que els UV li causen, però no serveix per evitar el càncer. El dany per rajos UV és acumulatiu, cosa que fa que el càncer de pell es desenvolupi molt lentament.

***HERÈNCIA**. Es creu que els factors genètics podrien afavorir l'aparició d'algun dels tipus de càncer de pell.

***MEDI AMBIENT**. Degut a la reducció de la capa d'ozó, el nivell de radiació UV que arriba actualment a la Terra és superior al que arribava fa 50 anys. L'ozó és com una pantalla de filtre que redueix la quantitat de radiació UV que ens arriba. Amb la reducció d'aquesta capa (inclús amb zones foradades), la protecció és menor. També cal tenir en compte que a més ALÇADA, més forts són els rajos UV; en aquestes zones la capa atmosfèrica és més prima i per tant filtra menys les radiacions. La LATITUD és un altre factor que modifica la intensitat de les radiacions, arribant al seu màxim a l'Equador. Finalment cal tenir en compte els NÚVOLS; si la densitat és molt gran podem reduir la quantitat de radiació al 50%, però tot i així cal protegir-se, ja que els rajos que arribin seguiran sent nocius.

Hi ha un tipus de persones que presentin més risc?

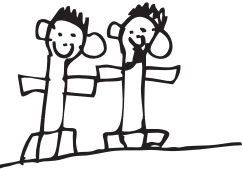
Certes característiques personals poden incrementar el risc de patir càncer de pell. Les principals són:

- Individus de pell blanca, ulls i cabells clars, que es posen poc morenos al prendre el sol.

- Individus amb moltes pigues.

- Individus amb un o dos casos de càncer de pell a la família.

- Individus exposats a grans dosis de sol, per raons laborals o d'ubicació geogràfica.

Associació de Joves de Bonmatí i Sant Julià

SERVEI D'INFORMACIÓ JUVENIL

Des de l'àrea de joventut del consell comarcal de la selva continuem treballant per poder facilitar l'accés als serveis per als joves. Enguany Bonmatí i Sant Julià del Llor continua en el projecte de tècnics compartits de joventut que ofereix cobertura a municipis de menys de 2.000 habitants i juntament amb Osor i la Cellera de Ter disposa del servei d'un tècnic en matèria de joventut.

A partir d'ara encetem una nova etapa en la qual treballarem al costat de les regidories de l'ajuntament, entitats de joves i grups de joves, deixant la gestió directa per una gestió de projectes més estratègica. Al mateix temps incidirem més en el treball transversal i mancomunat amb els tècnics municipals i d'altres administracions properes i engegarem el treball transversal amb el funcionament de l'Ajuntament i l'Oficina Jove de la Selva.

Així doncs, acostem els serveis de l'oficina Jove de la Selva als joves del municipi:

- Informació del Servei d'habitatge: Ajudes del lloguer, Pisos de protecció Oficial, Rehabilitació.
- Servei de treball: Orientació laboral i borsa de treball
- Servei d'informació juvenil: Associacionisme, Carnets, Educació

Informa't i vine'ns a veure a l'Ajuntament de Bonmatí i St. Julià de Llor.

Anna Rocasalva Gol
arocasalva@selva.cat
972843608

Consell Comarcal de la Selva
<http://www.selva.cat/joventut>

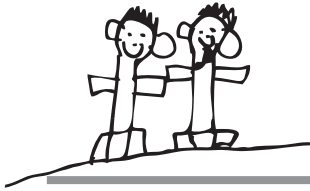
INAUGUREM SECCIÓ DE JOVENTUT A LA WEB DE L'AJUNTAMENT

Per tal de fer més pròxima la informació i poder estar al cas de les novetats s'ha incorporat la secció de JOVENTUT a la pàgina web de l'ajuntament. En aquest apartat hi podeu trobar informació que pot ser del vostre interès i trobareu les últimes novetats en quan a subvencions i actualitat sobre joventut.

També us podeu descarregar la documentació necessària per tal de tramitar les ajudes al lloguer i fer-la arribar al vostre ajuntament al servei de joventut.

<http://www.stjuliabonmati.com/iframe.htm>

AMPA

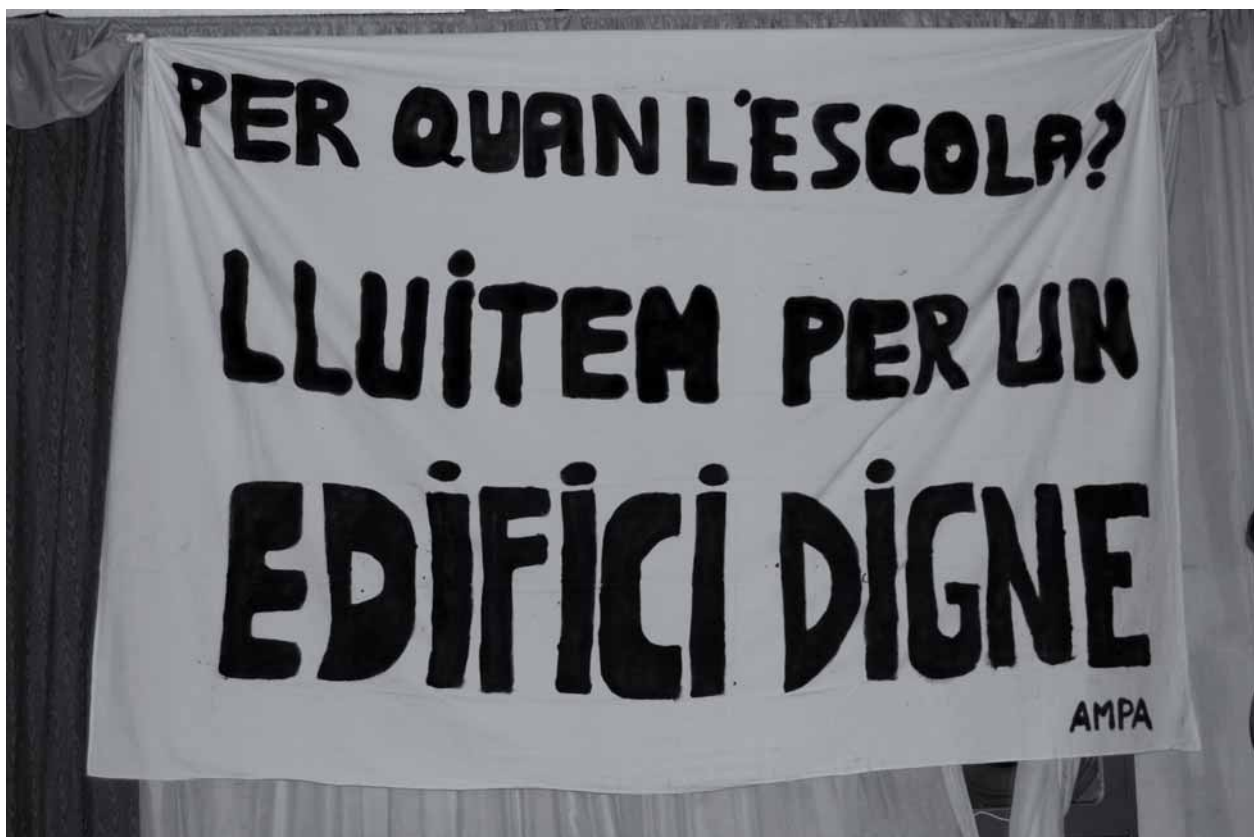
JA N'HI HA PROU!! BONMATÍ SENT VERGONYA

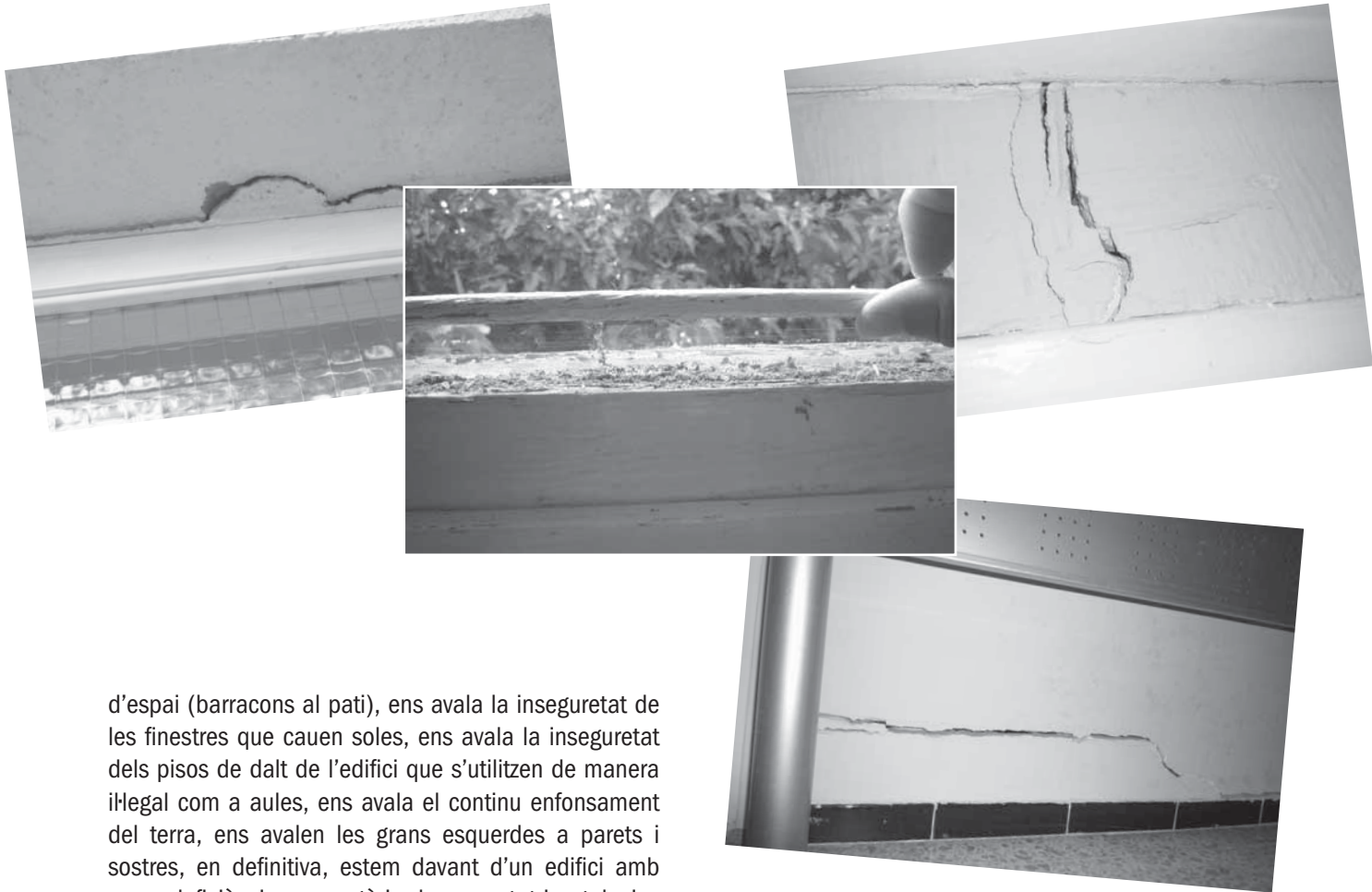
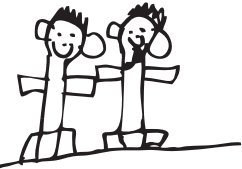
No podem esperar més. Tenim una escola vella, malmesa pel pas del temps, oblidada en el pitjor moment de la seva història, ja té 38 anys i això és molt per una escola a la qual no s'hi ha fet pràcticament cap reforma d'importància. El temps passa i anem esperant l'escola nova que se'ns ha promès, però no arriba; les notícies són lentes, la burocràcia és lenta, ens cal paciència, confiem que no pot ser que el Departament s'oblidi ara dels nostres fills/es, el futur del país.

Però arriba la notícia: qui fins ara s'omple la boca de representar l'educació, de compromís amb el poble, afirmant que l'objectiu és assegurar el desenvolupament acadèmic dels infants en les millors condicions, incloent les últimes tecnologies i tota la cantarella que estem farts de sentir, se'ns diu que de moment no hi haurà escola nova, és clar, en temps de crisi cal estrènyer el cinturó. I des de l'AMPA ens preguntem: estrènyer el

cinturó en matèria d'educació? Aquesta mainada són els nostres futurs enginyers, arquitectes, advocats, metges, infermeres...!!!! Des d'ensenyament es vol vendre la idea d'un ensenyament de qualitat, punter a Europa, quan de fet, observant la realitat, ens adonem que no només som el "cul" d'Europa sinó que a més a més estem lluny de moltes autonomies d'arreu de l'estat. El nostre sentiment és de VERGONYA.

Perplexos, desenganyats, no ens queda altre remei que revelar-nos davant la injustícia. L'escola de Bonmatí ha arribat a la seva fi, els qui hi hem crescut ens l'estimem com el primer dia, ens dol haver de reconèixer que s'ha fet vella, ni més ni menys, i com tot el que es fa vell, s'ha de canviar perquè no ens dona garantia de seguretat. Ens avala l'informe tècnic, ens avala l'al·luminosi de l'edifici, ens avala l'estat en què estan els lavabos, ens avala la situació de la caldera, ens avala la falta

d'espai (barracons al pati), ens avala la inseguretat de les finestres que cauen soles, ens avala la inseguretat dels pisos de dalt de l'edifici que s'utilitzen de manera il·legal com a aules, ens avala el continu enfonsament del terra, ens avalen les grans esquerdes a parets i sostres, en definitiva, estem davant d'un edifici amb grans deficiències en matèria de seguretat i patologies que afecten l'estabilitat estructural de l'edifici i per tant no és apte per a la correcta utilització del mateix per alumnes i docents. El centre incompleix normativa, no és adequat per continuar amb una activitat docent normal i genera riscos als usuaris.

Els petits estudiants es mereixen un edifici digne, unes aules dignes, uns lavabos dignes, es mereixen no córrer riscos evitables; no tenen la culpa de la situació econòmica del país, per tant, no pot ser que siguin ells qui paguin part de la fractura que algú ha provocat.

L'AMPA de Bonmatí no pararà fins a obtenir resposta i data per a la construcció de l'escola nova, és inviable seguir amb l'edifici actual, no volem més barracons, no volem fer obres per allargar l'agonia. Serem insistents allà on calgui fins que se'ns escolti, i ho farem així sense defallir perquè estem segurs del que demanem i perquè estem segurs que es pot aconseguir i que els diners per l'escola nova de Bonmatí existeixen. Trobarem la manera, n'estem segurs i junts ho celebrarem quan arribi el dia.

AMPA de l'escola Sant Jordi de Bonmatí

REUNIÓ DE PARES D'ALUMNES DE L'ESCOLA DE BONMATÍ

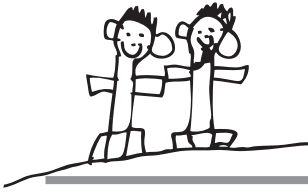
DILLUNS 30 D'AGOST
LLOC: CENTRE CÍVIC
HORA: 20.00 h

Ordre del dia:

- 1- Seguiment de les mesures portades a terme per a demanar l'escola nova.
- 2- Presentació de la proposta per seguir exigint l'escola nova.
- 3- Torn obert de paraules.

Us demanem la vostra col·laboració, és pels fills de tots i totes.

AMPA Bonmatí

Nova Frontera

LA NOSTRA UTOPIA

La gent gran i els jubilats hem recorregut un llarg camí on hi ha hagut de tot: penes, alegries, decepcions, amor, joia i un gran reguitzell de vivències positives i negatives. Ara toca ser positius i no si val sentir-se avorrit, angoixat, trist o malhumorat, tot i que la salut no sempre ens va a favor. Es diu que l'autèntica vellesa arriba quan es perd l'interès per les coses, quan no s'espera res i l'enyorança ens omple el cap. Envellem quan ens tanquem a noves idees i deixem de lluitar, quan la tristor del passat i la por del futur espatllen l'alegria del present.

També és veritat que l'organització materialista de l'actual societat no ajuda gaire, però cal trobar nous camins i nous horitzons en el món de la participació activa i útil. La gran experiència de la gent gran pot ajudar les altres generacions; ja no som la tercera edat, ni vells inútils. Som els ciutadans que millor entenem la vida, i seria bo que els polítics i els responsables socials escoltessin més i millor la veu dels qui hem fet possible els canvis positius de la vida d'avui. Som una autèntica potència social de la qual no es pot prescindir, i qui tingui sentit comú i visió de futur no ens deixarà al marge, esperant que fem bondat i que no molestem gaire.

Som un col·lectiu cada vegada més nombrós que haurem de tenir ocupació, activitat i utilitat. La nostra força s'ha d'aprofitar com mai, sí, sabem que som un cost, però alhora amb capacitat d'una gran aportació. No hi ha crisi econòmica? No hi ha crisi de lideratge? Qui diu que només la vitalitat de la joventut i dels anomenats ma-

ders poden produir, governar i administrar grans empreses? Qui diu que només els polítics de disseny i màrqueting poden governar el país? Els canvis generacionals són bons i necessaris, però no a costa de marginalitzar l'experiència. Ve un futur que serà molt diferent al present. Amics i amigues, doneu utilitat i respecte a la gent gran, que serà font de justícia, de pau i de vida satisfactòria per a tothom.

Al cap i a la fi, la utopia també és un dret de la gent gran.

En l'assemblea general ordinària de socis de Nova Frontera celebrada el 27 de febrer del 2010, al Centre Cívic de Bonmatí, es va aprovar la renovació de càrrecs a la Junta Directiva, que va quedar constituïda de la següent manera:

Presidenta: Josefina Martín Puertas

Vicepresident: Jordi Casabó Rocas

Secretària: Mei Brescó Esteve

Tresorera: Maria Rosell Batlle

Vocals:

Maria Arimany Martí

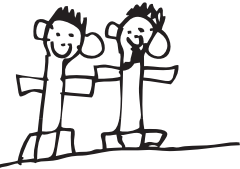
Roser Soler Berenguer

Lluís Viñas Rabionet

Josep Ribot Ballell

M. Antònia Torrent Pujolràs

L'associació agraeix la tasca de la secretària i el tresorer sortints, la Maria Puig i en Josep Maria Quer, a més de la dels anteriors vocals.

MEITAT D'ANY

Encara que sembli que fa molt poc que va començar, ja estem a la meitat del 2010! El temps passa que dóna gust... i moltes vegades sense assabentar-nos-en!!

La feina i les ocupacions diverses ens aporten tot l'estrès que necessitem i ens passa com al conill del conte d'*Alicia en el País de les Meravelles*, que sempre anem tard i que si no ens movem més ràpid que els demés en comptes d'avançar anem retrocedint.

Ens preocupem per les coses més intrascendents mentre ens veiem immersos en una crisi econòmica, amb una pujada del nivell d'atur, i amb una baixada de salaris i de les prestacions socials que ens fa estrènyer a tots el cinturó, mentre veiem amb tota impunitat com lladres amb noms propis i amb creus de Sant Jordi se'ns rifen a tots en un país en el que... no passa res!!

Veiem com els partits polítics en general, es preocupen més per ells mateixos que no pel fet de mirar pel bé del país i de tots nosaltres. Les puntes d'iceberg que han anat sortint no han deixat cap part del territori ni català ni espanyol impune (València, Balears...) escombrant a dretes i a esquerres mentre els uns es van enllardant de fàstic al altres.

Un país estrany el nostre, en el que un dia sortim tots a manifestar-nos amb la senyera perquè ens han retallat (destrossat, ensorrat) un estatut que ja va néixer afeblit i l'endemà ens enrosquem tots amb la bandera espanyola, eufòrics per una victòria d'una selecció anomenada "La Roja" que l'única cosa que ha contribuït és a pagar unes primes exorbitants als seus jugadors, que deixa encara en una situació més precària les arquitectes en general... i això també ho pagarem entre tots.

Aquest és el mig any que hem viscut, sembla que fa quatre dies, que ha passat en un obrir i tancar d'ulls... però Déu n'hi do com està moguda la cosa i el que continuarà movent-se, la tardor serà tant o més calenta que l'estiu, i això no ho diuen els meteoròlegs, això és una gentilesa de la nostra classe política.

En veure tot això, el millor és, tal com diu la dita, a les penes punyalades i agafar-s'ho tot el millor possible.

Amb aquest esperit és amb el que el grup Nova Frontera ha actuat i continua actuant any rere any, oferint als nostres socis i simpatitzants tot un

ventall d'activitats, tant a nivell setmanal (coral, teràpia natural, manualitats i balls de saló) com a nivell esporàdic com ara la col·laboració a la marxa popular Anar-hi Anant, la venda de Roses per Sant Jordi, el Concert de primavera de la Coral, que aquest any es va fer coincidir amb la votació popular sobre l'autodeterminació, la missa i concert de la celebració de la segregació del municipi i la Festa Major.

També durant aquesta primera part de l'any i concretament el 8 de maig es va organitzar una excursió per anar a veure La Farinera de Castelló d'Empúries i un dinar-ball a un restaurant de Roses.

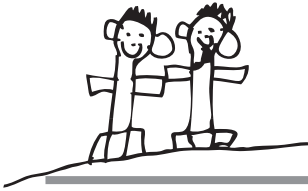
No obstant això a Nova Frontera també notem la crisi, o així ens sembla, ja que últimament i sobretot a la Festa de Calders i a l'excursió hem vist que no hi ha la participació que hi havia abans.

Tot i això, estem motivats i engrescats a portar a terme noves iniciatives que donin vida i activitat al poble, i sobretot pensant en els nostres socis principals la gent gran del poble. En aquest sentit, i durant el proper curs, volem iniciar una nova activitat l'Stretching que esperem tingui un bon acolliment i engresqui a molta gent. A principi de juny es va fer una sessió explicativa que va tenir bona acollida i ens va engrescar a intentar-ho. Més endavant ja es faran programes informant oportunament.

Ara, però, toca descansar durant aquests mesos de calor i agafar forces per tornar a engegar les activitats entre el Setembre i Octubre, pensant ja en alguna sortida i algun sopar-ball de cares a la tardor.

BONES VACANCES A TOTHOM!!!

entitats

Grup de Teatre "La Tetera"

Bon estiu i bona calor!!!

El membres del grup de teatre estem molt contents de l'acollida que va tenir el nostre telenotícies i ja estem pensant en l'any que ve.

Sovint ens preguntem que se n'haurà fet de la Maria i en Pepet. Us en recordeu? Sí home, els de la casa rural que es varen fer milionaris amb un cop de sort o més ben dit amb un cop de maletí pel cap de la Maria.

Ja se sap que de vegades a aquells que el país del costat anomenen "los nuevos ricos" els hi costa una mica de pair tants diners vinguts de cop. Nosaltres ho estem investigant i de moment els hi hem perdut la pista, potser han anat de vacances.... Tu diràs!!! amb tants cèntims!!! Continuarem la recerca i si ens assabentem d'alguna novetat ja us ho farem saber.

Ara, tornant a la realitat, us volem informar que l'obra de l'any passat "El maletí i la mare que el va parir..." ha estat representada pel grup de teatre d'Osor "Tu t'ho perds" amb molt d'èxit. Els companys del poble veí ens varen convidar molt amablement a veure l'estrena el divendres dia 25 de juny i ens ho vàrem passar molt bé. Era l'inici de la Festa Major d'Osor.

Es va obrir el teló i al començament se'ns feia una mica estrany veure l'obra des de baix, en el moment d'escriure-la mai haguéssim pensat que hi hauria algú interessat a representar-la. És una obra força llarga i porta molta feina, però els d'Osor varen triomfar i vàrem

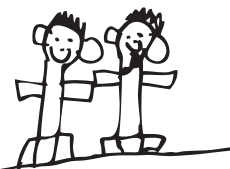

riure de valent amb les situacions còmiques i el treball i l'entusiasme dels nostres companys. Els felicitem sincerament i els hi agraïm la confiança que han posat en nosaltres. Pels que no vàreu poder pujar a Osor el dia de l'obra, us adjuntem alguna fotografia perquè veieu com són en Pepet, la Maria, els avis i d'altres personatges que van representar l'obra a Osor. Segur que en coneixereu algun!!!

I res més, ara és temps de vacances i després de l'estiu ens posarem les piles i... a veure què surt!!!

Bones vacances!!!

Ràdio Bonmatí

Buff! Quina calor! Realment dóna gust tirar-se de caps a la piscina! Xoof!

Bé, ara que estem frescos ens veiem en condicions de parlar-vos del que ha estat aquesta temporada de Ràdio Bonmatí, que si l'analitzem en general ha sigut realment positiva i en diferents aspectes.

Parlant en l'àmbit tecnològic, qui escolti i segueixi l'emissora a través d'internet (www.radiobonmati.net) haurà notat una millora substancial de la qualitat de so i també que es poden seguir els títols de les cançons que sonen en antena a l'instant, mitjançant la pàgina web o bé escoltant-nos a través d'un receptor de ràdio convencional amb RDS. Cal destacar, que les aplicacions informàtiques que permeten gaudir d'aquestes noves prestacions han estat desenvolupades pel mateix equip de l'emissora.

Aquesta última temporada, és veritat que la graella a variat poc, però les noves incorporacions ens han aportat una gran alegria i dosi de motivació per seguir endavant, arran del premi que ens atorgaren la Ràdio Associació de Catalunya per "El Club de les Oportunitats". També ha estat intensa, hem dut a terme 3 programes especials (Nadal, Sant Jordi i Festa Major de Bonmatí). El primer d'ells amb un sorteig d'una panera i una sessió de balneari, que des d'aquí volem agrair a tots els comerços que van fer que fos possible.

Deixem enrere una temporada però n'estem preparant una de nova. Us podem avançar que la tercera temporada començarà a partir del mes de setembre de forma gradual. Els programes diaris

i setmanals es concentraran entre dilluns i divendres, deixant així els caps de setmana per a les reemissions. Finalment us podem anunciar que a partir de l'inici del calendari escolar s'incorporarà un nou registre, la programació infantil. Amb un conte diari a les tardes d'entre setmana i els dilluns a la nit un programa de mitja hora.

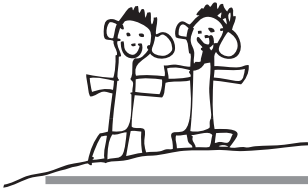
Durant aquests mesos d'estiu a part de preparar la nova temporada, també estem formant a algunes persones que a partir del mes de setembre començareu a sentir pel 107.1 FM. Aprofitem l'ocasió per dir que totes aquelles persones que tinguin inquietud en descobrir, participar i dur a terme el seu espai radiofònic, no dubteu en comunicar-nos-ho! Teniu els micròfons oberts!

Bon estiu a tothom!

L'equip de Ràdio Bonmatí

www.radiobonmati.net
radiobonmati@gmail.com
 Tel.: 972 42 44 92

Club Futbol Bonmatí

LA PEDRERA DEL CF BONMATÍ

M'agradaria començar aquest escrit sobre la pedrera del CF Bonmatí amb l'exemplum de la **mata de jonc** que he llegit en Ramon Muntaner, un cronista empordanès que malda en l'època política més brillant de Catalunya. Venia a dir Muntaner que si lliguem una mata de jonc amb una corda ningú no la podrà arrencar ni matar, ni els deu homes més forts; ara bé, si no la lliguem i deixem les tiges soltes, fins i tot un nen de vuit anys, arrencant tija a tija, podrà arrencar i matar la planta.

I aquest exemple que ve a dir que "la unió fa la força" em serveix per incidir i insistir en la unió que cal que demostrem els adults –tant des de les entitats locals, com des de la mateixa entitat esportiva– per continuar tirant endavant aquest projecte tan meravellós i impagable com és una part de l'educació dels nostres joves a través de l'esport.

I aquesta unió ens ha portat a tenir tres equips en aquesta temporada del retorn del futbol base al CF Bonmatí: un equip d'escoleta (format per les nenes i nens de P3 a P5) que jugava partits amistosos, un equip prebenjamí (format per les nenes i nens nascuts entre el 2002 i el 2003) i un equip benjamí (format per les nenes i els nens nascuts els anys 2000 i 2001). Els equips benjamins i prebenjamins han jugat en la lliga que organitza el Consell Comarcal de la Selva, a més de participar en diferents tornejos amistosos. Els nostres tres equips també van omplir un matí i una part

de la tarda del dissabte de la Festa Major jugant partits amistosos contra els equips d'Amer i de La Celler de Ter. **Les ganes i la il·lusió dels nens per jugar a futbol ha estat una vegada més el gran triomf de la pedrera.**

Aquesta temporada passada la vam cloure, el segon cap de setmana de juny, en una casa de colònies de Serinyà, pares i fills del CF Bonmatí, on vam jugar, riure, cantar, cridar, plorar... tot el que s'ha de fer a l'edat dels nens... i dels adults!!!

De cara a la propera temporada, que començarem el mes de setembre, continuarem tenint l'escoleta, un equip de prebenjamins, un equip de benjamins i estem sospesant la idea de tenir un equip d'alevins per poder continuar la roda cap a l'objectiu final: **un CF Bonmatí format per jugadors de Bonmatí.**

I per acabar vull tornar a recordar que la pedrera del CF Bonmatí només vol nenes i nens amb ganes de jugar a futbol, d'aprendre i de passar-s'ho bé, i mares i pares que vinguin amb ganes de col·laborar, passar-s'ho bé i, evidentment, sense donar cap importància als resultats dels partits perquè com exposava Rabindranath Tagore, "seria molt trist un bosc on només hi cantessin els ocells que en saben més".

Lluís Orri i Gorgoll

Donants de Sang

Hi has pensat?

Dues vegades a l'any, pel juny i pel desembre, el Banc de Sang i Teixits recorda als donants de Sang de Sant Julià del Llor i Bonmatí que l'Equip Mòbil s'instal·la al Centre Cívic i poden atansar-se a fer la seva donació de sang. També, el dia 15 d'abril d'enguany, la Unitat Mòbil se situa tot el dia a la fàbrica Casademont, a partir d'una especial atenció de l'Empresa i de l'interès dels seus col·laboradors a fer donació de sang.

Gràcies a aquestes aportacions regulars, i moltes altres al llarg de l'any, el Banc de Sang i Teixits pot anar fent front a la continuada demanda dels quasi 120 hospitals i clíniques de tot Catalunya. Per això cal una mitjana de 1.000 donacions diàries.

La situació actual és que anem sortint endavant amb certa penúria en determinats moments i que la demanda creix entre un 4 i un 5 per cent cada any. Si bé és veritat que també creix la donació, no ho fa a un ritme desitjable i necessari per superar la demanda.

Per altra banda l'índex mitjà de donació de sang a Catalunya se situa, aquest 2009, al 39,33 donacions per mil habitants i any, i l'Organització Mundial de la Salut diu que un país és plenament autosuficient a partir del 45 o/oo, això vol dir que en condicions normals, la demanda no està ni molt menys que estabilitzada encara.

Què cal fer doncs? Començar per agrair la fidelitat i constància de totes aquelles persones que han

entès que "amb una vegada no n'hi ha prou", i a partir d'aquí cercar nous "activistes" de la generositat en aquest aspecte.

D'una banda, el Banc de Sang i Teixits està preparat per extreure, processar tota la sang que es consumeix actualment i la que pugui fer falta, així com també garantir-ne la seguretat i distribuir adequadament els seus components.

Cal, sobretot, que les aportacions siguin continuades i suficients per tal de poder salvar intermitències en la donació i puntes de consum, atenent les caducitats. Aquestes sí que imposen uns límits en el temps d'utilització dels components de la sang: 2 anys per al plasma (congelat), 42 dies pels glòbuls vermells i 5 dies per les plaquetes.

Així doncs, podríem dir que cal una major cultura de la donació dintre l'àmbit general de la salut que, associada a un humà sentit de responsabilitat, ens faci decidir davant les nostres possibilitats individuals.

Hi has pensat? Ens podem preguntar els que anem donant de tant en tant, si mil capteniments ens en distreuen, però també des de la senzillesa i del valor real d'un gest com donar sang, adrecem una modesta interpellació a les persones que no s'ho han plantejat seriosament encara: hi has pensat?

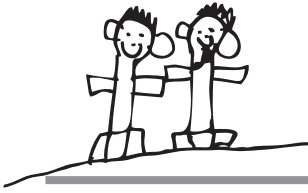
Donar sang és ben senzill, només cal tenir 18 anys o més i pesar 50 quilos o més, i la prèvia entrevista amb el Metge ajuda a descartar qualsevol possible dubte. La seguretat és total pel donant i les garanties que ofereix al receptor fan la donació de sang imprescindible, per poder mantenir l'atenció sanitària actual.

Som moltes les persones amb salut i saludable sentit de la responsabilitat, per a tothom qui ho necessita cada dia, ens ho demanem i us ho demanem: Hi has pensat? Gràcies.

Josep Ma. Puigdevall Puigmasdevall

Banc de Sang i Teixits
Hospital Dr. Josep Trueta. Girona

Colla Excursionista

SANT JULIÀ
DEL LLOR

PREVENCIÓ I SEGURETAT

La Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC) degut a la "massificació" i el nombre creixent d'accidents per aquestes dates ens dona uns consells molt útils en cas de trobar-se en una complicada situació...

Per un bon estiu a la muntanya, prevenció i seguretat

Amb l'arribada de l'estiu les activitats en el medi natural augmenten de manera considerable i molt especialment les relacionades amb els esports de muntanya i les seves diferents disciplines. Des de la FEEC es vol alertar un cop més sobre els riscos que comporten aquestes activitats i la necessitat d'extremar les precaucions. Per això es recorden uns consells bàsics a tenir en compte.

El bon temps associat a la temporada d'estiu, la durada del dia respecte a l'hivern, la disminució del mantell nival i el fet que queda relegat a cotes més elevades, són alguns dels factors que decideixen a moltes persones emprendre activitats a l'alta muntanya tant des d'un vessant lúdic com esportiu. En qualsevol cas, cal recordar que tota activitat realitzada a la muntanya, sigui quin sigui el seu nivell i grau de dificultat, no resta exempta de perills, donat que són activitats que es realitzen en un medi natural sotmès a molts factors canviant com el temps meteorològic, el terreny, el propi rendiment dels practicants o la utilització d'un material específic en algunes activitats, entre d'altres.

D'altra banda, a l'actualitat i gràcies al ràpid desenvolupament tecnològic, podem disposar d'uns materials tècnics cada cop més eficaços. A més el món de la informació ens permet consultar pràcticament a l'instant tota una sèrie de dades d'itineraris, opcions o propostes, i fins i tot condicions recents en què podem trobar la muntanya.

Tot aquest conjunt de factors juguen al nostre favor, doncs ens ajuden a estar informats i preparats tècnicament, però ens serviran de ben poc si no tenim en compte els dos grans paràmetres que hem d'adquirir a nivell personal per a poder gaudir de la millor manera i amb la màxima seguretat

de la muntanya: la formació tècnica d'allò que volem fer i l'experiència adquirida.

Aquests dos factors imprescindibles i complementaris, són els que ens han d'ajudar a prendre les decisions sobre el terreny, valorant tots els elements en el lloc i en el moment per tal de minimitzar qualsevol risc possible. Tot això també ho podem fer si comptem amb el servei de professionals de les activitats de muntanya.

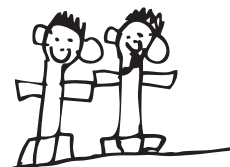
Des de sempre, a través de les seves entitats, la FEEC ha insistit molt en el tema de la formació organitzant cursos de diferents especialitats i, sobretot darrerament, en la formació de tècnics en les diferents branques. Tanmateix la tasca social dels clubs de transmetre tota una sèrie de coneixements per part de la gent més experta als que s'iniciaven en els esports de muntanya, ha contribuït, i encara ho fa en molts casos, en la prevenció dels riscos a l'hora de realitzar les activitats.

Fa uns anys la FEEC, en col·laboració amb la Generalitat de Catalunya i la UFEC (Unió de Federacions Esportives de Catalunya), va engegar una campanya de seguretat a la muntanya hivernal sota el lema "La muntanya hivernal cal conèixer-la. Sigues prudent... i gaudeix de la muntanya".

Ara que ha passat l'hivern i som en ple estiu és necessari no oblidar aquesta premissa i ser molt conscients i responsables de quins objectius i activitats volem realitzar i especialment la manera com les volem desenvolupar. Per aquesta raó, volem recordar els següents punts a tenir en compte.

1. QUÈ FER ABANS DE SORTIR

- Previsions i planificació de l'activitat: itineraris, horaris, alternatives.
- Formació específica de la disciplina a practicar o comptar amb els serveis dels professionals.
- Escollir els objectius en funció del nivell tècnic i físic.
 - Preveure el material necessari així com el seu

manteniment, personal i col·lectiu.

- Consultar la previsió meteorològica o altres fenòmens.
- Anar sempre acompanyats o en tot cas, comunicar a algú l'activitat prevista.

2. COM ACTUAR SOBRE EL TERRENY

Canvis de temps sobtats, manca de visibilitat per vent, boira o nit

- Mantenir el grup cohesionat. Protegir als més febles.
- Localitzar la vostra situació (mapa, GPS, altres).
- No abandonar el material que us pot ser útil.
- No lluitar contra els elements, si no teniu molt clar que podreu arribar a un lloc segur i/o conegut.
- En cas de dubte, protegir-se en algun lloc segur i esperar la millora del temps o l'arribada dels grups de rescat.

Tempestes i caigudes de llamps

- Allunyar-se de cims, d'elements que sobresurtin del terreny o dels camins, i dels objectes metàl·lics.
- No refugiar-se en cavitats humides i si ho feu, no estar en contacte amb les parets.
- Aïllar-se del terra amb el propi equip.
- Si us refugieu en habitacles, refugis o tendes, tanqueu les obertures.
- Si us trobeu escalant, no us desencordeu.

Desprendiments de blocs de pedra o glaç

- En itineraris de risc, utilitzeu un casc homologat.
- Protegir-se col·locant el cos verticalment contra la paret i amb els braços caiguts.
- Protegir tot el material de seguretat de què disposeu: cordes, ancoratges, cintes...

Plaques de glaç o neu dura

- Dur sempre els grampons posats i el piolet a la mà.
- Utilitzar sempre les làmines antiboots per evitar la formació de pans de neu.
- Progressar amb cautela, precisió i una bona coordinació de moviments.
- En cas de caiguda, utilitzar les tècniques d'autodetenció amb piolet i grampons.
- Si aneu encordats, utilitzar la protecció dels ancoratges i no el desplaçament simultani (a l'ensemble).

Esquerdes de glaçera

- Cal anar sempre encordats segons la tècnica específica.
- Avançar sondejant per tal de poder localitzar els ponts de neu amagats.
- En cas de caiguda en una esquerdada, procedir amb la tècnica d'ascens per corda fixa.

Davant les maniobres de ràpel

- Revisar si cal substituir les instal·lacions d'ancoratge.
- Heu de saber construir i haver practicat les instal·lacions de fortuna sobre neu i gel.
- Autoassegurar-se en la instal·lació i el descens en ràpel, utilitzar els mecanismes d'autobloqueig.
- Confirmar la simetria de les cordes dobles.
- Preveure una fàcil recuperació de la corda, tot abandonant algun mosquetó, si és convenient
- No oblidar fer un nus al final de la corda.

3. QUÈ FER EN CAS D'ACCIDENT

Protegir el ferit per evitar que es pugui agreujar la situació.

En cas d'aplicar primers auxilis, seguir els protocols establerts en aquests casos i per persones que coneguin aquestes actuacions.

En cas de donar alerta per sol·licitar socors:

- Valorar la conveniència o no de fer una evacuació amb els propis mitjans.
- Decidir qui i per quina via es dona l'alerta (desplaçaments, telèfon...)
- Recollir les dades completes a transmetre (lloc de l'accident, nombre de ferits i lesions, estat del temps i accés).
- Si és possible, evitar que el missatger marxi en solitari.
- Organitzeu les persones no afectades en lloc segur.
- Senyalitzar el lloc de l'accident i dels accessos per facilitar l'arribada d'ajuda.

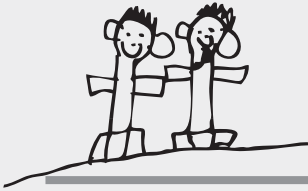
En previsió de l'arribada de rescat amb helicòpter:

- Localitzar i preparar el punt d'aterratge en un espai ampli i elevat.
- Situar alguns indicadors de la direcció del vent.
- Establir un sol responsable de la comunicació amb els rescatadors.
- Mantenir a tothom en el camp visual del pilot, allunyat de l'helicòpter i en especial del rotor de cua.
- No aproximar-se mai a l'aparell si no us ho indica la tripulació.

Podeu consultar la informació de l'apartat "Seguretat, socors i salvament" d'aquest web www.feec.cat. D'accidents sempre poden haver-hi, però dependrà molt de nosaltres mateixos, el poder evitar-los en major o menor grau. Gaudiu d'un bon estiu i d'unes bones activitats.

Informació facilitada per l'Àrea Tècnica de la FEEC.

Pubillatge 2010

Un any més ens va arribar la Festa Major i va sortir escollit Hereu 2010 en Miguel Angel Borrego i el Fadrí el seu germà Jonathan Borrego i com a Pubilla va ser reelegida la Meritxell Boada 2009 - 2010 per ella és doncs el segon any de pubillatge.

En el món del pubillatge cada any ens emportem alguna sorpresa. Doncs bé, als nois i noies que els hi tocava presentarse enguany, no els hi ha fet il·lusió. "No saben el que es perden!!!"... així que la pubilla, la Meritxell, encantada i contenta de represantar altra vegada al nostre municipi, SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ, realment el pubillatge dura dos anys, s'han donat les mateixes circumstàncies que l'any passat, però al revés, ja que aleshores va ser l'Hereu el que va repetir.

Us haig de dir que el del 2009 ha estat un pubillatge molt actiu, els felicito per la seva tasca, han anat a moltes trobades amb molta il·lusió i un gran esforç. Quan jo vaig començar, encara no anàvem al certament de Catalunya, ningú coneixia el nostre poble. Els primers d'anar a la "festa gran", -com diuen ells- van ser els nostres representants de l'any 2004 gràcies a ells, els que han vingut darrere seu s'han engrescat i continuem anant-hi tots junts; també ens acompanyen els pares, així tots en guardem un bon record.

El pubillatge 2010 ja ha anat a trobades i a l'Hereu, en Miguel Àngel que ha entrat aquest any li ha agradat molt.

El dia 29 de maig vaig acompanyar a la pubilla al certamen Comarcal del Maresme, celebrat a Vilassar de Mar. Amb la gent del Pubillatge d'aquesta localitat ens uneix una gran amistat. Vam fer un sopar on érem unes dues-centes persones. Mentre sopàvem, la gent em comentava la voluntat i la participació dels nostres representants. Per poc que poguessin, no es perdien ni una trobada. Me'n sento tan orgullosa!!! Per fi tothom ja coneix Sant Julià del Llor i Bonmatí, i podem dir que hem deixat el nom del nostre poble en un lloc ben alt.

Tornant a la Festa Major, haig de dir que el temps ens va acompanyar i a les 6 de la tarda ens vam trobar al Centre Cívic per fer el recorregut. Vàrem immortalitzar el moment amb una fotografia a la Plaça Massana davant el monument de Sant Jordi, tot seguit vàrem visitar la capella de la Torre dels Srs. Bonmatí i vàrem continuar cap a Sant Julià fins a l'Església Parroquial de Sant Agustí on vam fer entrega d'un preciós ram i de pas vàrem gaudir de la magnífica vista que ens ofereix aquest indret. Tampoc ens vàrem voler perdre la visita al Pont Romànic que es va quedar sense riu a causa de l'aiguat de Santa Llúcia de l'any 1777 que va desviar el

riu del seu recorregut habitual.

Va arribar l'hora del sopar i tots cap al restaurant de La Barca, allà ens vàrem trobar amb els hereus, pubilles i acompanyants que per diferents motius no havien pogut assistir als actes de la tarda. Tots plegats érem unes 65 persones i després d'un bon sopar, ens esperava l'envelat per fer la proclamació de la Pubilla i l'Hereu 2010.

El dilluns, el sopar-berenar va anar molt bé. Va ser tot un èxit, els hereuets i les pubilletes, estaven molt entusiasmats i contents i feia moltíssima gràcia veure'ls tan il·lusionats. Ah! i aquesta vegada sí que tots vàrem ballar la sardana.

Hem de procurar entre tots, que la mainada entenguin que no hem de deixar perdre les nostres tradicions ja que formen part de la nostra cultura catalana que tan ens estimem.

Per acabar vull agrair a en Miguel Àngel, a en Jonathan, i a en Cristian (aquest últim ens va fer de presentador de l'acte) la seva participació.

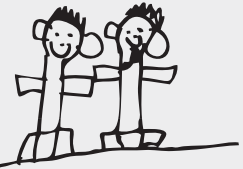
Donar les gràcies també a l'Ajuntament pel seu suport, a la família de la Meritxell pel bé que s'han portat amb tots nosaltres i a totes les persones que m'han ajudat d'una manera o d'altra. Ells han fet possible que tot sortís tan bé i que recordem aquest pubillatge amb il·lusió.

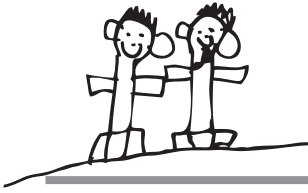
A tots ells moltes gràcies.

M. Carme Lladó

entitats

Agrupació Activitats Culturals i Festives de Bonmatí

Una altra vegada l'agrupació voldria donar les gràcies a tothom que d'alguna manera o altra ha gaudit del CONCURS DE PINTURA RÀPIDA, de la FESTA MAJOR i del ST. JOAN que l'agrupació ha organitzat.

Voldríem resumir, des de la revista l'Amic, una mica com han anat aquestes dues activitats perquè tothom en tingui una mica d'idea i això vist des del nostre punt de vista, que possiblement difereix amb algú.

CONCURS DE PINTURA RÀPIDA. Aquest any ha estat el nostre segon concurs i la nostra valoració és positiva ja que el número de participants ha augmentat considerablement en comparació a l'any passat. Hem de continuar treballant per fer el nostre concurs més gran.

FESTA MAJOR.

Divendres:

- El pregó amb la TETERA, com cada any va estar impecable.
- L'obra de teatre amb el grup Esquetx Teatre de la Cellera i el correfoc creiem que va estar a l'alçada dels altres anys.
- El concert per al jovent amb el grup Espart, molt singular i amb un estil de música que a la gent d'una certa edat ens costa d'entendre.

Dissabte:

- Varem fer la 1ª baixada amb caiacs, un èxit total i la gent molt contenta i engrescada.
- La festa de l'escuma i el Hip Hop, molt bé i amb molta participació de la mainada.
- L'elecció de la pubilla i l'hereu creiem que va estar, més o menys, com cada any. El fet de no tenir moltes

pubilles i hereus per votar, és un fet que s'ha de mirar si es pot millorar, i l'actuació del Màgics bé.

Diumenge:

- El concurs de pesca, com cada any.
- La 3ª trobada de cotxes clàssics amb la col·laboració del grup de jovent de Bonmatí i Sant Julià. Fa goig veure com cada any augmenta el número de participants i també el número de persones que s'acosta a veure quins models hi ha.
- Els bastoners de la Garriga ens varen fer un bon espectacle i el tastet vermut, com cada any, creiem que força bé.
- La ballada de Sardanes. Potser hem de canviar l'horari i el lloc?
- El concert i el ball amb la Montgrins impecable, varem gaudir d'un bon espectacle. La participació de la gent va ser de les més nombroses que recordem.

Dilluns:

- El festival de la mainada amb en Ra-mhon Roma. La mainada s'ho va passar molt bé.
- Estem molt satisfets amb el berenar sopar de germanor i amb la participació de la gent (260 persones). La música: potser sí va faltar una mica d'empenta amb el tema d'altaveus i so, però la noia cantava molt bé.

SANT JOAN. Un any més també hem celebrat la revetlla de Sant Joan amb una bona participació de gent que vàrem gaudir força amb la bona teca i la bona música. Si resumim totes aquestes activitats amb quatre ratlles, nosaltres creiem que totes les activitats que vàrem organitzar estaven molt bé (dins les nostres possibilitats econòmiques). Vàrem posar tota la nostra il·lusió i esforç perquè tot sortís bé. Que les coses es poden fer millor, no en dubtem, però penseu que també es poden fer més malament. Que ens hem equivocat, potser sí, però també penseu que només s'equivoca qui fa coses. No ens culpeu si hi ha coses que estaven mal fetes o no us han agradat. Veniu, parlem, ajudeu i entre tots millorarem.

GRÀCIES A TOTHOM, L'AGRUPACIÓ

Agrupació Sardanista

Les nostres estimades sardanes. Sempre dic que estan vives, que no es moren, dono les gràcies als pares per l'esforç de portar la mainada al curset...etc. Això es cert, però cal quelcom més per donar-li força. La gent adulta ha de participar més. Em refereixo al dia de la Festa Major, no teníem gaire gent a l'hora de ballar les sardanes, sobretot a la primera part, a la segona, la cosa es va animar més, però (des del meu punt de vista) la cosa era una mica fluixa i molta gent era de pobles veïns. Hi havia poca gent de Bonmatí.

No sé si el lloc no és molt adient, no sé si el problema és l'hora, però alguna cosa hem de fer per engrescar a la gent del nostre poble a gaudir de la Sardana. Jo us convido a que si algú té alguna idea per millorar la situació, que l'exposi i així farem la Sardana més gran del que és.

Lluís Molas.

Festa Major Sant Julià

Dies 28-29 d'Agost

Dissabte 28:

- A 2/4 de 4 de la tarda
Campionat de Botifarra
- Durant tota la tarda hi haurà

inflables gratuïts

- A les 9 del vespre

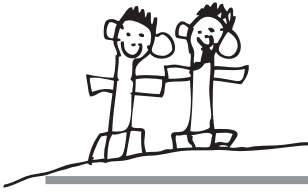
**Botifarrada i sopar popular,
Havaneres amb el grup Terra Endins**

- Ball amb el grup SOLIMAR

Diumenge 29:

- A les 12 del migdia. Missa d'Ofici.
- A les 5 de la tarda Festa de l'escuma
- A les 6 de la tarda audició de sardanes amb la Principal de Porqueres.
- Inflables tota la tarda: 6 euros forfet.

Félix, l'amic dels animals

El matí del 15 de març de 1980, en plena adolescència, la ràdio i la tele em van despertar amb una notícia terrible: el meu admirat Félix Rodríguez de la Fuente havia mort. Ironia del destí, el dia anterior, data del seu cinquanta-dosè aniversari, l'avioneta des d'on filmava una cursa de trineus a Alaska es va estavellar. Els seus quatre ocupants van morir i entre ells en Félix.

Tot i que a molts dels nostres joves aquest personatge els resulta força desconegut, els que estem a l'equador de la nostra vida el coneixem per ser "l'amic dels animals", pels seus programes de televisió, per la seva veu personalíssima, la seva oratòria captivadora i entusiasta, per la seva lluita a través de la divulgació de la defensa dels hàbitats naturals.

En Félix va néixer a Poza de la Sal, un petit poble de Burgos. Coincidint amb la Guerra Civil, el seu pare, notari culte, no el va fer anar a l'escola fins als 9 anys. Els primers anys d'infantesa, doncs, van transcórrer en un "estat salvatge, pur". En aquells paratges verges va poder contemplar de prop els animals i va iniciar-se la seva curiositat i admiració vers la naturalesa.

Complint la voluntat del seu pare, va estudiar medicina i estomatologia. No sembla que destaqués per les seves bones notes, però sí que era molt bo en les exposicions orals ja que tenia una gran facilitat de paraula.

Mentre exercia de dentista no va abandonar la seva gran passió pels animals.

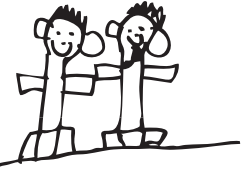
Gràcies als seus coneixements de falconeria (art de criar i d'ensinistrar i portar a la caça els falcons i altres ocells de presa) va ser convidat a un programa de Televisió Espanyola. Va arribar a l'estudi amb un falcó al braç. Tot i que l'entrevista va durar només cinc minuts, va demostrar un domini tan gran de la falconeria, amb tanta passió i bona oratòria que van rebre centenars de cartes sol·licitant noves intervencions d'aquell

peculiar personatge. A partir d'aquest fet, comença a intervenir en el programa *Fin de semana*, on durant cinc minuts, cada dues setmanes parla de caça, pesca, excursionisme i temes relacionats amb els animals en general.

A aquest programa en van seguir d'altres: *Animalia*, *Vida Salvaje*, *Planeta azul*, *El hombre y la Tierra* (sèrie sud-americana, ibèrica i nord-americana), així com programes de ràdio, llibres i articles en revistes.

Encara recordo que de petita solíem anar a veure la iaia els diumenges a la tarda. El poble on vivia, Sant Julià del Llor, tenia una petita cantina en la qual la mainada i alguns avis ens trobàvem per mirar la tele. Era tot un ritual comprar una Mirinda, beure-la a corre-cuita i entrar a la improvisada sala fosca, plena de cadires encarades cap a un televisor petit, destartalat, i en blanc i negre com tots els d'aquella època. Tothom en silenci. La música i els salts de les gaseles a la pantalla eren el preludi del nou capítol de *Planeta azul*, que setmana rere setmana tenia la fauna salvatge com a protagonista.

Amb els anys, els pares van comprar una tele de color. Acostumats al blanc, gris i negre, poder veure el món en color va ser tot un esdeveniment. Malauradament només feien dos programes en color: *la Pipi Calzaslargas* i *El hombre y la Tierra*. A nosaltres, però, això no ens preocupava gaire i esperàvem impacients el divendres a la nit per mirar, aquesta vegada al menjador de casa, la nostra sèrie preferida: *El hombre y la Tierra*. A cada capítol la figura i la veu d'en Félix feia de fil conductor. T'encomanava la seva passió i entusiasme per la vida salvatge independentment de l'animal del qual tractava. En una època en la que molts depredadors: llops, guineus, mosteles, rapinyaires, etc., eren considerats "alimanyes" i es veia amb bons ulls el seu extermini, ell ens els feia conèixer, ens els feia valorar com a peces importants per mantenir la salut dels ecosistemes naturals.

A finals dels 70, molt poques famílies tenien llibres i enciclopèdies a les llars de la colònia tèxtil on vivíem. Els pares, però, em donaven setmanalment els diners necessaris per comprar els fascicles de l'*Enciclopedia Salvat de la Fauna ibérica y europea*. Es va publicar durant tres anys i només a Espanya se'n van vendre divuit milions de volums. A casa va ser la primera enciclopèdia que vam tenir.

Segons en Joaquín Araújo, l'any 1983, el 70% dels estudiants de biologia enquestats afirmaven que feien aquella carrera per la influència d'en Rodríguez de la Fuente. Puc afirmar que jo sóc una d'ells. En una etapa de somnis i il·lusions com és l'adolescència m'imaginava que era una nòmada que recorria el món i camuflada entre la vegetació o en una tenda improvisada observava els animals en la seva vida quotidiana independentment de si feia fred, calor, pluja o neu.

Vaig estudiar l'especialitat de zoologia amb el desig d'emular en Félix però en acabar els estudis la vida em va portar per un altre camí que igualment m'ha donat satisfaccions: intentar que els nostres adolescents coneguin la natura i aprenguin a estimar-la.

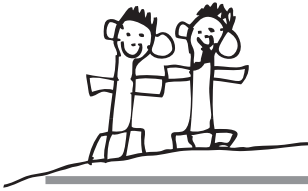
La seva filla Odile, presidenta de la fundació que porta el nom del seu pare, opina que era un absolut enamorat

de la VIDA. No només era un amic dels animals, com l'anomenaven, sinó del fenomen vital. Si encara fos viu s'hauria convertit en un gran estudiós de l'ésser humà. Era també una persona contradictòria: no li agradava la vida sedentària però vivia en una casa convencional. Odiava les màquines però li agradava conduir cotxes potents. Era pacífic i violent, humil i orgullós, atrevit i previngut. Aquesta dualitat l'enriqueix com a persona.

Com veuria avui, un octogenari Rodríguez de la Fuente els debats sobre el canvi climàtic o el forat de la capa d'ozó? Possiblement s'hauria posat les mans al cap, però també és probable que el seu carisma i poder "mediàtic" li hagués permès agitar consciències inclús més enllà de les nostres fronteres.

Marta Cos Sagué

Filatures Casacuberta

Buscant les arrels de l'empresa H. de V. Casacuberta, S.A., en la que tanta gent de Bonmatí i voltants va treballar, m'ha sortit això:

L'any 1898 la indústria cotonera, Joaquim Estrany i Fills, s'instal·la a la colònia de Bonmatí i dona feina a unes 400 persones, sobretot dones i mainada.

El 1901, l'empresa H. de Vicente Casacuberta, arrenda la segona nau per produir fil de cotó i, a partir del 1912 controla les dues plantes tèxtils. Dues fàbriques completes de filatura, una a cada costat del canal de desguàs de les turbines. També hi havia alguns pisos davant de cada nau, i que molts els vàrem conèixer fins que els aterraren. Un d'aquests pisos estava al servei dels patrons.

Quasi totes les dones i noies de Bonmatí varen treballar en les filatures. Endemés, també venien persones d'ambdós sexes d'Anglès, Vilanna, Contestins i Sant Julià del Llor. En una de les naus hi havia el taller mecànic i de fusteria per les reparacions pròpies de la indústria. En cada fàbrica hi havia els corresponents majordoms i encarregats. El director era per les dues fàbriques, com també els administratius (anomenats escrivents).

Encara que els salaris no eren molt alts, (un mal endèmic de tota la indústria tèxtil en general), era una paga setmanal que no es podia deixar escapar. Tot ajudava a l'economia familiar.

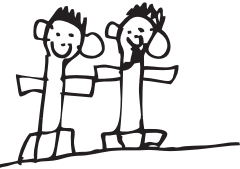
A Manlleu, hi ha una altra fàbrica de filats de la mateixa empresa coneguda per Ca l'Escolà, situada al límit de l'Ajuntament de Manlleu, tocant el riu Ter i al costat de la carretera de Barcelona a Puigcerdà. A l'altra banda de la carretera hi ha el Santuari de la Mare de Déu de La Gleva. Ara, com totes les altres filatures del poble i de tot arreu, està tancada. Junt amb l'edifici hi ha (és a dir, hi havia) una petita colònia d'habitatges pels obrers i també estatge del propietari que hi anava a residir alguna temporada.

Façana de Ca l'Escolà

A Bonmatí, al principi de la Guerra Civil, hi vaig treballar com aprenent oficinista, i durant aquesta època solia venir des de Manlleu un camió a buscar caixes grans de fusta i bitllets o altres coses, per les necessitats d'aquella fàbrica de dita població. Així vaig assabentar-me que existia aquella nova factoria de la mateixa empresa H. de V. Casacuberta, S.A., situada a Manlleu. Uns anys més tard, ja en la postguerra, el mateix Sr. Vicenç Casacuberta, ens explicava a en Pelai i a mi, detalls de dita fàbrica arrelada a la comarca d'Osona, com també ens feia menció de la famosa boira baixa de la zona.

Junt o separat del Sr. Vicenç, venia per Bonmatí el Sr. Josep Casacuberta Gallifa, bastant jove, i recordo que era un gran aficionat al futbol, particularment del Barça, fins i tot vingué a veure'ns jugar en algun partit d'entre setmana al camp de l'Anglès i també a

Bescanó. Doncs quan l'Armengol comprà la maquinària als socis de l'empresa Casacuberta, sembla que ells es repartiren el seu import, però la part de la família del mencionat Josep, o d'ell mateix, cobraren amb maquinària. I així el jove Josep Casacuberta, muntà una petita fàbrica a Manlleu en un edifici que ja era de la seva propietat. Tenia també altres terrenys al poble, i en ocasió de ser edificat al seu entorn, els vengué l'espai corresponent, però amb la condició de posar el seu nom a un carrer de la finca. Per tant a Manlleu hi ha un carrer amb el nom de Josep Casacuberta Gallifa (no confondre amb l'altre Sr. Josep Casacuberta, hereu del Sr. Vicenç). Aquests (a part de Ca l'Escolà) tenien també una casa en un dels carrers importants del poble.

Quan l'Armengol era llogater de les naus de les fàbriques i tot semblava que hauria d'emigrar, ja m'havien parlat, per si estaria disposat a seguir-los probablement a Monistrol de Montserrat. Potser el meu destí ja estava predeterminat, a què algun dia, hauria de canviar de residència.

I en aquestes, vingué l'oferta de treball per anar a Manlleu. El primer contacte amb la nova empresa, fou un 8 de setembre de 1946. El recordo molt bé, hi havia força gent a la plaça del poble i amb diversos autobusos que anaven en peregrinació cap a La Gleba, al santuari que té molts devots a Manlleu i comarca.

Particularment, abans de decidir el canvi de població, vaig parlar-ne amb el director Sr. Laplana, i ell m'oferí com a mínim les mateixes condicions econòmiques que Manlleu, i també amb un habitatge que hi havia al carrer de la fàbrica, junt amb un hort al darrere. El tracte era temptador, ja que nosaltres en aquell moment no en teníem cap d'hort a Bonmatí, puix que ens prengueren els dos que feia molts anys cultivàvem, i el nostre habitatge tenia molt que desitjar. Indiscutiblement que en el canvi, hi tingué molt a veure els esdeveniments luctuosos de l'any 1939. Una situació que em modificà la vida per sempre. Quan menys ho pensava, l'existència feu un gir i va caldre fer un esforç per enfocar la nova situació, desitjant poder donar un nou sentit a l'existència i deixar enrere el llast del passat. Érem conscients no obstant, que el camí podria no ser fàcil, vàrem confiar en la intuïció i la voluntat per solucionar les possibles dificultats. Una població molt més gran, amb molta gent per conèixer i tractar. Però la decisió estava presa! Diuen que en la vida hi ha un pou d'oportunitats, i nosaltres ens ho vàrem creure. Per què no? Al cap i a la fi teníem poc per perdre.

Podríem considerar que es tractava d'un exili voluntari, ja que vaig tardar quasi 40 anys en entrar de nou a la Colònia de Bonmatí... Tota la resta, ja és història passada.

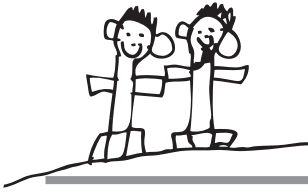
Pere Motjer

NOTES DE REDACCIÓ

Les pàgines de l'Amic estan obertes a tothom, de manera que qualsevol persona que vulgui col·laborar-hi o emetre la seva opinió, pot lliurar els originals, preferentment en disquet o CD, a qualsevol membre de la redacció o bé a l'Ajuntament.

És imprescindible conèixer la identitat de l'autor, encara que si ho prefereix es pot publicar amb pseudònim.

El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb les opinions dels articles publicats.

Santuari de la Gleva

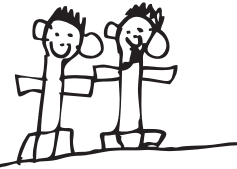
La Gleva és una petita localitat d'uns 700 habitants, que junt amb Vinyoles formen part del municipi de les Masies de Voltregà. El santuari de la Gleva és el principal atractiu de la població, al qual acudeixen nombrosos fidels i turistes.

La llegenda explica que una pastoreta del Mas Codines pasturava el seu bestiar al puig del Terror. En un moment donat, un dels seus bous va començar a bramular i a furgar amb el morro en un punt determinat sense voler moure's. La pastora va trobar dins d'un forat la imatge de la Verge protegida per dues columnes de terracota que aguantaven una gleva de tapes que li servia de sostre. El fet de trobar la imatge sota una gleva va ser el que li va donar el nom. Portada a Sant Hipòlit, allà va ser dipositada en el

temple parroquial, d'on diu la tradició que va desaparèixer miraculosament per tornar al lloc on va ser trobada.

Això va ser interpretat com la voluntat de la Mare de Déu de romandre al puig del Terror. Per aquesta raó el 1280 es decidí construir un oratori en aquell punt exacte. El 1327, es començaren les obres del que acabaria sent un gran Santuari. El presbiteri de l'edifici està situat just a sobre d'on s'havia localitzat la imatge. Diverses obres van aportar el valor artístic del temple, com un retaule del 1480 de Ferran Soler Vernedo i un brancal pintat per Gurreea i Mesoneda. El 1683, l'escultor Pau Sunyer i el tallista Francesc Farriols de

Manresa va elaborar un nou retaule d'estil plateresc per al santuari. Malauradament, l'any 1759 un llamp va destruir gran part del temple. Set anys més tard van començar les obres de reconstrucció, dirigides per l'arquitecte vigatà Josep Morató Selles, el qual hi incorpora la rectoria i l'hostatgeria. A més a més, Morató va afegir a la decoració l'actual riquesa ornamental del santuari.

La devoció envers Santa Maria de la Gleva de seguida va ser molt estesa a la comarca. Es troben un seguit de llegats i deixes en favor seu, però un dels símbols de la devoció popular van ser les grans processons que des de Vic i d'altres pobles de la comarca es feien, com la del 1337 amb motiu d'una forta sequera que assolava la comarca i que va arribar a deixar sec el Ter. En arribar a la Gleva, el bisbe Galceran Sacosta va baixar la imatge de la Verge fins al riu on va mullar-li els peus amb l'aigua que hi quedava, tot fent pregàries, perquè plougués. Al cap de tres dies va ploure intensament, fet que la devoció va atribuir a la intervenció miraculosa de la Mare de Déu.

És molt interessant seguir la Ruta Mossèn Cinto Verdager (1845-1902) Barcelona-Folgueroles-La Gleva-Barcelona.

Als quaranta anys, mossèn Cinto Verdager es va lliurar a la caritat desenfrenada i a la pràctica d'exorcismes a Barcelona. Les autoritats eclesiàstiques del moment no van aprovar aquest canvi de tendències i el van obligar a retirar-se un temps al monestir de la Gleva. El 1893, mossèn Cinto es va instal·lar al santuari per complir un retir obligat a petició del

bisbe. A la seva estança, el poeta va compondre *Roser de tot l'any*, *la fugida d'Egipte*, *Veus de bon pastor* i el *poema de Bon Déu*. Els habitants de la Gleva van adoptar aquest últim com a himne o goig de la Mare de Déu. El 10 de maig de 1895, mossèn Cinto va deixar el santuari.

Hi ha una proposta molt atractiva per conèixer, a les Masies de Voltregà, el drama que va viure Jacint Verdager mentre va estar reclòs al santuari de la Gleva. Els versos i els patiments de Mossèn Cinto, recitats i narrats per una guia de la Casa Museu Verdager, ressonen a les parets d'un dels santuaris barrocs més bells de Catalunya. Des del balcó de la cambra que el poeta va ocupar durant la seva reclusió se'ns obre una vistosa panoràmica sobre el riu Ter.

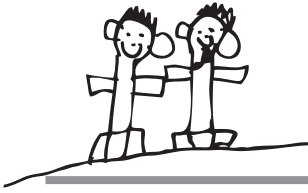
La ruta continua a Vinyoles, on trobem l'església romànica, on Verdager va exercir de "pastor d'ànimes" durant dos anys. A l'hort de la rectoria va plantar un llorer (arbre dels poetes i la immortalitat) que avui ja és centenari i que ha

esdevingut un dels motius del pelegrinatge verdagerià. Durant els dos anys de l'estada a Vinyoles va redactar bona part del poema *L'Atlàntida*, entre d'altres.

El Santuari Nostra Senyora de la Gleva és un indret on molts excursionistes fan parada aprofitant el recorregut del GR-3 i el PR C49 i pel fet que es troba al peu de la carretera C-17 en direcció Barcelona-Puigcerdà. També són nombroses les visites que molta gent fa al Santuari per gaudir i admirar el majestuós Retaule barroc o la Cambra que va acollir a Mossèn Jacint Verdager en la seva estada a la Gleva entre els anys 1893 i 1895.

La Verge de la Gleva a part de ser la Patrona de la plana de Vic, el Santuari es pot considerar un centre de pelegrinatge d'Osonencs i de grups d'arreu que s'hi hostatgen, en estades de recés en el seu centre d'espiritualitat.

Pere Motjer

Petits canvis són poderosos

No hi ha diners però alguna cosa es pot fer. Petits canvis que poden millorar la situació del nostre poble

La revista *Amic* és un mitjà per difondre la vida i les notícies del nostre poble però també per expressar les nostres opinions.

En alguna ocasió s'ha utilitzat la revista per criticar bretolades i desperfectes en el mobiliari urbà del nostre poble, i en aquest cas jo voldria expressar una situació que em crea tristesa i malestar i per la qual cal la implicació de tots els veïns i de l'Ajuntament.

Runa escampada per diversos sectors del poble (darrere l'envelat, davant l'antiga fàbrica de la llum, al solar de davant les cases noves, a la plaça del pi...); Mobiliari urbà que s'està deixant fer malbé, bancs que estan menjats pel verdet i que per falta de manteniment han acabat envellint i fent-se malbé, tapes de claveguera trencades, que deixen un forat on ja s'hi ha accidentat més d'una persona (al costat de la Braseria Can Jans), carrers, voreres i solars plens de deixalles i defecacions de gossos, clavegueres col·lapsades per la brutícia que no realitzen la seva funció quan plou, la barana de ferro que envolta la plaça del pi envellida i trencada, la resta d'una farola trencada i oxidada a la pujada de l'envelat, entre un llarg etcètera de zones i mobiliari en precari estat de conservació.

Per què no podem tenir més zones boniques al poble?

Per què no podem tenir el poble més ben cuidat?

He parlat amb molta gent de la urbanització i de la colònia, bonmatinencs autòctons i bonmatinencs nous i tots coincideixen en confirmar el mateix que jo observo i em queixo i pel qual m'he decidit a fer aquest escrit. Molts d'ells han fet saber a l'Ajuntament aquestes i d'altres situacions, entrant instàncies i la veritat és que no s'observa una millora i això no pot continuar així.

La brigada municipal fa el que pot i el pressupost municipal no dóna per més. La crisi econòmica ens ha afectat a tots i s'ha de retallar d'aquí i d'allà. S'ha de fer de més i de menys per satisfer les demandes de totes les regidories, cultura, esports, mediambient... He treballat durant tres anys en un Ajuntament i sé de primera mà com funcionen les coses, i per això, perquè parlo amb coneixement de causa també sé que el pressupost municipal no es veurà seriosament afectat si s'arreglen petites coses per tal de satisfer les necessitats visuals i de benestar bàsiques per tal que els bonmatinencs ens sentim orgullosos del nostre poble i no tinguem aquesta sensació de deixadesa.

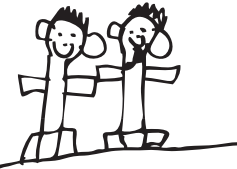
- tenir més nets els carrers
- tenir prevenció de destapar el clavegueram de fulles quan s'apropi una tempesta
- regar els arbres del solar de davant l'envelat
- reparar i pintar les valles de la plaça del pi
- reparar i pintar els bancs repartits pel poble
- mantenir net de deixalles el terra prop dels contenidors

Quants diners costa fer això?

I el dia que es pugui, igualment com jo vaig fer a casa meva, a poc a poc anar condicionat zones per deixar el poble com tots volem que sigui. Un any replantar arbres, l'altre arreglar una zona verda...

És ben cert que el poble necessita encara grans infraestructures, com un nou pavelló i l'escola, però no per això hem d'oblidar les petites coses bàsiques del dia a dia.

A vegades m'ha passat pel cap comprar un arbre i plantar-lo allà on farà tres anys se'n varen aixafar 23 (al solar davant l'envelat), o a la plaça del pi, on solsament i resten dos solitaris plataners, o agafar una pala i un carro i treure la runa. Però no ho he fet mai, el que sí que faig és intentar no empitjorar la situació. I en aquest

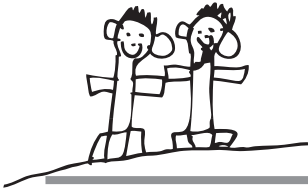
moment voldria apel·lar a la bona convivència de tots els veïns. Podem no deixar fer caques als nostres gossos als parcs i jardins, podem no deixar caure deixalles a terra quan anem a tirar-les, etc. Suposo que tothom haurà pogut comprovar la de vidres i xapes de botelles, plàstics i restes de papers que hi ha en els contenidors de l'envelat. Aquest lloc és un punt d'emergència per fer-ne ús quan no s'ha pogut deixar l'orgànica o la

resta a la porta de casa el dia de la recollida i mai s'ha de fer servir com a lloc per deixar els materials barrejats i apilats pel terra, convertint-se en un perill per a la mainada i la gent que transita per aquest lloc. L'Ajuntament pot venir a passar-hi el rasplet i recollir-ho, però hem d'intentar ser més curosos tots plegats. Per què a ningú li agrada l'aspecte del terra veritat? A part del mal efecte que fa, és perillós.

Amb aquestes línies només volia fer pública una opinió, la meua personal i segurament la de molts altres veïns que l'únic que volem és viure bé i sentir-nos orgullosos de dir que som de Bonmatí.

Espero carregar les piles de la brigada municipal i de l'Ajuntament per tal que no deixin de veure i actuar sobre aquestes petites coses que es poden fer per tenir el poble més arreglat. I crido al bon civisme de la gent per tal de col·laborar i ajudar a tenir-ho tot millor!

A. M. V.

L'aniversari de l'aulina

Conte original de
Lourdes Macau.

Vet aquí pel poble de Bonmatí, es sentien veus i cri-dòries.

Sabeu què deien els vilatans i els alumnes de l'escola Sant Jordi?

A l'Aulina li hem de fer una festa d'aniversari.

– Fixa't Pepet, és més gran que nosaltres?
– Sí, Sí, tens raó; Ja és centenària, va contestar-li en Sidro, el cisteller..

El nostre arbre té molts amics, sobretot l'esquirol, que hi viu sempre, i és l'encarregat d'organitzar la festa.

Com és un animaló molt previsor, el darrer estiu, abans que marxessin les orenetes, les cigonyes, els cignes, els coloms i d'altres aus migratòries, els hi va dir, que escampessin pels diferents continents: d'Àfrica, Àsia, Amèrica, i Oceania, que se celebrava, un aniversari centenari d'una aulina a Bonmatí, i era necessari que vinguéss a la festa un representant de cada país.

La idea era que a part d'una festa sorpresa, fos una trobada internacional d'amics de l'aulina. L'arbre s'ho mereix, no n'hi ha gaires d'arbres centenaris, que arribin a la seva edat, en tan bon estat de salut i menys en els temps que corren pels arbres, o els cremen o s'assequen o moren degut a alguna plaga o malúria. Això deixant a part les trapelleries o malifetes, que ha sofert amb el pas dels anys per joves o mainada poc amant de la natura.

– Quanta paciència s'ha de tenir per aguantar als inconscients, sense protestar, ni poder-se moure del lloc

–va xiuxiuejar l'arbre–!

Passaren els mesos, els dies, fins el dia de la festa d'aniversari. En el poble, hi havia molt moviment, ja des de primeres hores del matí. Anades i vingudes, dels encarregats dels parcs i jardins, per deixar l'arbre ben mudat. Li varen tallar les branques seques li remogueren la terra del voltant, el regaren i varen procurar que la capçada, estigués igualada. També li varen treure les males herbes.

– Quin goig que feia!

Després hi varen anar, tots els alumnes i professors de l'escola perquè cada nen/a portava una cinta de colors i un paperet on hi havia escrit, un bon desig, que els alumnes regalaven a l'arbre i el penjaven de les seves branques. Tota l'aulina va quedar engalanada. La gent més gran del poble hi va portar una espelma en senyal de bons auguris i llarga vida per l'aulina, les van col·locar al voltant de la placeta, on hi havia l'arbre.

Faltava el més important, que anessin arribant, els diferents representants, amics de l'aulina, vinguts de països llunyans.

– Quèeeeeee és aquest soroll?

Un camió molt gran de transports intercontinentals, amb una gran gàbia, acabava de mal aparcar, a la plaça Massana.

– Sabeu què hi havia a dins?

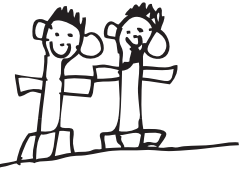
– Doncs, el primer convidat, el senyor Elefant vingut del continent Africà.

Amb molts problemes el varen descarregar i va ser acompanyat, fins a la placeta, on era l'arbre.

– Huuuuuuu!!!, Hulà, Hulà!!!, va grunyar, l'elefant, amb la seva trompa. Traduït vol dir: Hola, amics meus.

Portava un pastís fet de mandioca i plàtan, especialitat del seu país. Poca estona després, va arribar, en un vol des de Kyoto, fent escala a Melbourne, un avió on hi ve-

nien els representants d'Àsia (l'ós panda) i d'Oceania (el cangur). Arribaven, a l'aeroport Girona-Costa Brava i des d'allí, fins a Bonmatí, una furgoneta de l'ajuntament els va anar a recollir. Els descarregaren davant de l'aulina.

— L'ós panda va dir: Bisti, Bisti, Bisti; que la traducció és: Hola, amics estic content d'estar aquí, i va portar-li, uns "suris", fets de canya de bambú, especialitat del país oriental. El cangur, que era el representant d'Oceania va baixar de la furgoneta fent saltirons.

—Tip,Tip,Tip,Tap,Tap,Tip, aquest ball, s'ha acabat, —li va dir—. Jo em passo la vida saltant, per això estic sempre tan cansat. Hola, amics, ja he arribat!!!

Va portar, per la festa, mores australianes, i uns bunyols fets de coco, molt casolans.

Finalment, quan el sol, anava a pondres i agafava els tons roses, taronges, liles, i blaus, va aparèixer un globus aerostàtic, ple de banderes americanes, portant el darrer convidat. El representat del país Americà.

Un tucà.

— Brrrrrr!!!Brrrrrr!!!Hello, my friends!!!

Va dir l'ocell, tot baixant del globus, i va deixar, tres caixes grans de Coca-cola, uns sandvitxos, fets amb mantega de cacauet i cogombrets amb vinagre i un brownie de xocolata, molt gran, amb cent espelmetes de colors. Tot, és clar, especialitat del país Americà.

Ja han arribat tots. Els representants dels diferents països. Les autoritats del poble. Tots els veïns de Bonmatí, Sant Julià i rodalies. Els alumnes, mestres i personal que treballa a l'escola. També els ocells i animals amics de l'arbre. Fins i tot es va llogar una orquestra que va amenitzar la vetllada, fins a la matinada.

Les espelmes, ja s'havien encès, era de nit. Tots envoltaven la placeta i l'aulina. De cop l'orquestra, tocà unes notes, que tots coneixen: Happy Birthday to You! Tothom va cantar a la primera. L'arbre es va emocionar, i unes llàgrimes de saba varen rodolar per terra. L'aulina va sacsejar les seves branques, bufà un ventet suau i apagà les espelmes dels pastissos.

Per ordre, tothom, va poder menjar, un tallet, del que havien portat els convidats. Un cop varen haver sopat, l'arbre homenejat va dir;

—Un moment de silenci, si us plau. Estic molt emocionada per aquest aniversari tan magnífic, ha sigut una gran sorpresa i vull donar les gràcies a tots els que hi heu col·laborat d'una manera o altra; però vull demanar a tots els nens/es de l'escola Sant Jordi, als mestres, que ja que han vingut aquests representants de llocs tan llunyans, que siguin ben rebuts a la vostra escola, durant una setmana, per explicar-vos els costums, vestits, danses, menjars, històries, etc. Així, que la meua festa d'aniversari, no s'acaba aquesta nit, continua una setmana més a l'escola. Jo també hi seré, ja sabeu que estic a la biblioteca.

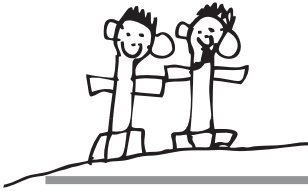
Per tant, l'elefant, representant del Continent Africà, anirà a P-3, P-4, P-5. L'ós panda representant del Continent d'Àsia anirà a Cicle Mitjà. El cangur representant del Continent Oceania, anirà a C. Superior. El tucà, representant del Continent Americà, anirà a C. Inicial.

Apa, ara tots a ballar, i demà a l'escola a treballar. Gràcies a tots una vegada més.

Vet aquí un ós panda i un elefant i aquesta història es va acabant.

I vet aquí un tucà i un cangur i el vent aquesta història se la va endur.

La meva estada a l'escola

Sant Jordi de Bonmatí

Vull agrair la possibilitat que l'Ajuntament em brinda per poder escriure quatre ratlles.

Em dic M. Mercè i sóc d'Hostalric, aquest curs 2009-2010 he estat a l'Escola Sant Jordi de Bonmatí com a tutora de P4. Com tots sabeu, l'escola és una comunitat on conviuen diferents estaments: alumnes, mestres, pares i mares, personal no docent. Aquesta comunitat és una petita cèl·lula de la nostra societat. La família i l'escola esdevenen el bressol dels nostres aprenentatges.

La diversitat i la pluralitat dels membres de la comunitat educativa fan que aquesta representi la societat en miniatura i que no només actui com a transmissora de coneixements, sinó també ens eduqui per a la vida en totes les seves dimensions.

D'aquesta idea emana un dels nostres reptes educatius: ser capaços de transmetre uns valors humans (responsabilitat, respecte per si mateix, pels demés i per tot allò que a un l'envolta, autonomia, esforç, treball, superació personal, col·lectiva), als nostres alumnes que a poc a poc sorgiran de la

convivència diària. Aquests valors els aprenem a l'escola amb petites tasques quotidianes: la responsabilitat d'un càrrec a l'aula, el joc a l'hora del pati, el torn de paraula en un debat, el càstig imposat per un/a mestre/a, el vèncer o perdre en una activitat esportiva, els ànims que ens dóna algú, el valor de les nostres opinions i aportacions en qualsevol àmbit, la paciència i la tolerància en les activitats en gran grup.

Volem formar homes i dones autònoms i feliços. Per aconseguir aquesta fita calen molts passos entremitjos: moltes hores de convivència, molt riure i plorar. Les sensacions d'estar amb nens i nenes: satisfacció personal (sempre aprenem d'ells, és un creixement mutu).

Vull agrair a l'escola, als companys/es, a les famílies, a l'ajuntament... però sobretot als nens/es per la possibilitat que em donen de poder somriure cada dia, sentir-me satisfeta per haver aconseguit un objectiu, el de que cada dia sorprenen i mai un dia és igual a un altre.

Gràcies a tots i fins molt aviat.

M. Mercè March Condal

Carneistoltes 2010. La Mercè i els seus alumnes de P4 amb pijama acompanyats per la Lourdes Macau.

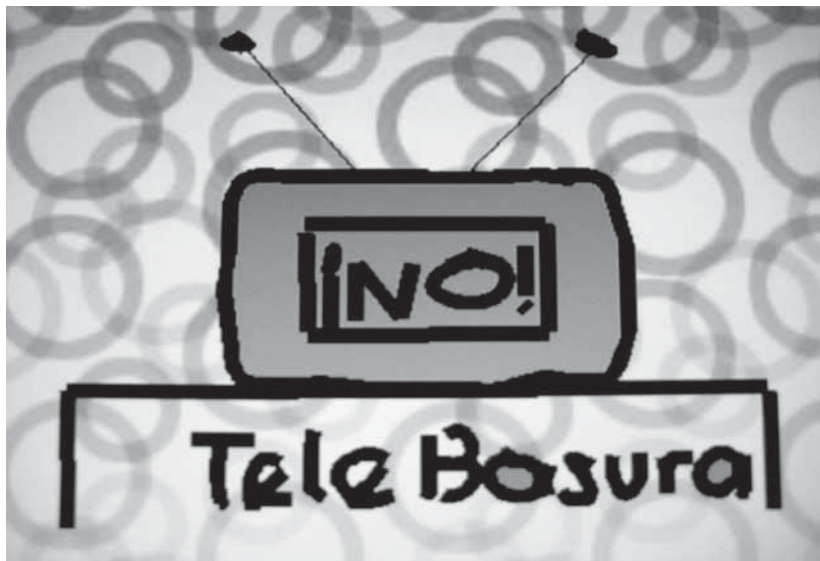
Els referents

La persona humana és un ésser absorbent capaç d'influenciar-se de manera conscient o de manera inconscient de l'entorn que l'envolta. Això vol dir que hem de saber escollir l'àmbit en el que vivim, perquè d'una manera o altra aquest entorn ens farà ser una persona o una altra.

Avui en dia la televisió presenta referents, alguns dels quals, ofereixen la destrucció real de la dignitat humana: per exemple tots aquests programes del cor, on noies amb vestits diminuts i escots gegants, es presenten davant la pantalla, venent el seu cos i comentant quatre frases sense sentit, unes rialles i un comentari absurd sobre les seves infelices vides públiques. Pintades fins al cap de munt, de perruqueria i manicura fins a la bandera i oferint a la multitud que les mira a través de la petita pantalla, un trist missatge de: "mireu com em guanyo la vida", "ensenyant i explicant tonteries", "diner fàcil a costa de perdre la dignitat de la persona". I el problema no és només aquest. Sinó que totes aquelles persones que perden segons mirant-les s'influencien i identifiquen aquesta manera de guanyar-se la vida com una cosa positiva, quan en realitat no ho és!, identifiquen una manera de vestir i presentar-se al món positiva quan en realitat és una mena de prostitució visual.

I amb això aconseguim crear una societat sense valors, on referents gens vàlids alimenten la ment de la joventut que creix. És això el que volem? És aquesta la manera com volem educar la nostra joventut que puja?

Contràriament, i gràcies a Déu, hi ha altres referents que treballen per contrarestar aquesta lamentable i creixent porqueria televisiva; és el cas del futbol, on un Guardiola potencia una filosofia de vida i de treball molt diferent del que es ven actualment. En aquesta nova filosofia es potencien els valors del treball en equip, la humilitat, l'honradesa, l'esforç i el sacrifici per aconseguir títols.

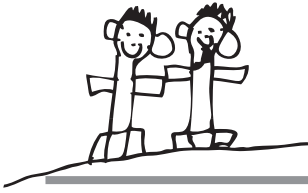

L'objectiu és oferir a l'afició un espectacle on es veu el treball realitzat i on es veu el fruit d'una exigència i d'un esforç fet amb discreció i elegància.

Amb això voldria llençar un missatge de reflexió per tal de veure cap on decidim caminar? En quina direcció donem audiència? I sobretot què volem pels nostres fills?

Un de cada quatre espanyols ni treballa ni estudia, estem creant paràsits en la nostra societat. Cal fer una reflexió profunda sobre l'estat en el que estem, sobre l'estat en el que estan moltes famílies, i pensar que l'educació i els valors que puguin rebre els nostres fills són el resultat de la societat del futur. Crec que entre tots hauríem de prendre mesures i començar apagant una mica més alguns canals de televisió i internet i obrir més les converses a casa per tal d'inculcar el bé i el mal i per tal d'ensenyar valors bons per formar persones bones. Fer crítica i debatre temes polèmics, i fer veure que molts referents televisius poden destruir més que construir persones. Cal fer a casa l'escola dels valors. Només així podrem començar a readreçar aquest arbre que es torça.

Anna Pagès

Una impossibilitat probable

Jo sóc fill de Bonmatí. Ara bé, la meua vinguda al món va tenir lloc a l'hospital Josep Trueta de Girona, que en aquella època s'anomenava "Residencia General Álvarez de Castro" i pertanyia al terme municipal de Sant Gregori. És per això que les poques vegades que m'ha calgut una partida de naixement he hagut d'anar a buscar-la a l'ajuntament d'aquesta població, la qual cosa sempre m'ha produït una estranya sensació ja que no hi tinc cap mena de vincle emocional. Aleshores la llei no era com ara que permet que la inscripció de naixement es faci en el poble on viurà el nadó quan surt de l'hospital. Així, doncs, el meu DNI no diu res del poble on jo tinc les meves veritables arrels, de la mateixa manera que tampoc recull quina és la meua veritable nacionalitat. D'això, sobretot pel que fa a la nacionalitat, l'escriptor Manuel de Pedrolo, en un recull de tots els articles que va publicar al diari *Avui* a finals de la dècada dels setanta, en deia "A casa amb papers falsos".

Ara bé, si quan vaig néixer hagués estat vigent la llei actual, tampoc hagués estat de sort i segurament avui el meu DNI posaria que vaig néixer a Amer. Com ja sabeu Bonmatí era aleshores una colònia tèxtil i no va ser fins l'any 1983 que juntament amb Sant Julià es va poder independitzar d'Amer. Si teniu ganes de conèixer o de reviure com era la vida en una colònia tèxtil durant els anys cinquanta us recomanaria la lectura de la novel·la "*Olor de colònia*". L'escriptora Sílvia Alcàntara, que n'és l'autora, us transportarà a un món ja extingit, on tothom sabia les misèries dels altres mentre intentava amagar les seves i, mentre la llegiu sentireu una mena d'opressió i d'engabiament que probablement molts habitants de Bonmatí també havien patit.

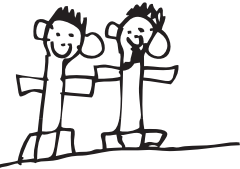
A banda de tot aquest entramat de relacions de dependència que s'establien entre l'empresari i l'obrer, degut a que el primer era qui donava feina i proporcionava l'habitatge al segon, hi havia una altra cosa que a mi sempre m'havia fet molta ràbia. I era que el meu poble no tingués ajuntament. Ho dic amb tot el respecte per la gent i el poble d'Amer amb qui, d'altra banda, i contràriament amb Sant Gregori, sí que hi tinc vincles emocionals i familiars. Però què voleu que us digui, a mi allò no em semblava normal. De tota manera, és evident que quan la colònia era la colònia, tenir ajuntament hauria servit de ben poca cosa perquè l'empresari era propietari de les fàbriques, dels habitatges, de les escoles i fins i tot dels carrers.

L'any 1967 la situació de domini del propietari sobre la colònia va obligar a prendre decisions importants. Els pisos dels treballadors es trobaven en un estat ruïnós i amb una actitud de valentia es va formar un patronat local per a l'habitatge. Dos anys més tard ja s'inauguraven els primers quaranta habitatges del grup Bon Dia. Va ser el naixement de l'actual Bonmatí. Nou anys més tard, el propietari Tèxtil Armengol va posar a la venda els vells pisos de la colònia a un preu força mòdic a causa del seu mal estat i gairebé tots van ser adquirits pels propis ocupants. La colònia va deixar de ser-ho.

A principis dels anys vuitanta pràcticament la totalitat dels habitants de Bonmatí ja no trobaven normal que el seu poble no tingués ajuntament. Sentien aquella mateixa frustració que tenia jo quan era petit. Un manifest es va escampar des de Salt fins a les Planes, incloent-hi Amer, evidentment: "Creiem en la democràcia, estimem la llibertat, ens reafirmem en la nostra unitat, reclamem la nostra identitat, tenim fe en la justícia, exigim la nostra independència municipal. I l'any 1983 la independència va arribar.

Si us he fet un repàs de la història de Bonmatí és perquè hi ha molts paral·lismes amb la nostra història com a catalans. Aquest mateix manifest que reclamava la independència municipal ens podria servir també per reclamar la independència nacional. I és que quan un grup de persones se senten que formen part d'una mateixa col·lectivitat la reclamació d'autogovern sorgeix de manera espontània i natural. Per això mateix hi ha tants pobles que ara convoquen Consultes sobre la Independència.

El principal argument que solen donar-nos els contraris de plantejar una consulta sobre la independència de Catalunya és que això no interessa a ningú. No interessa a ningú, però l'exemple d'Arenys de Munt s'ha estès per tot Catalunya com una taca d'oli. Per què perdre el temps en debats estèrils –ens diuen– en comptes d'ocupar-nos d'allò que realment preocupa els ciutadans, com per exemple la crisi, l'atur, les infraestructures o el funcionament dels serveis públics? Fixem-nos que aquest raonament és el que sempre solen emprar els qui volen negar el debat quan d'una cosa no els convé que se'n parli. Decidir si Catalunya ha de dependre de les decisions que prenen els altres o si té dret a governar-se per si mateixa, és un tema menor que no interessa els

catalans? Jo diria que és tot el contrari, perquè la història ens demostra que, des de fa gairebé tres-cents anys, disposar d'un estat propi ha estat un anhel que s'ha transmès de generació en generació, i al qual una part significativa de la població encara no ha renunciat. I per què sempre pensem que si fóssim independents les coses ens anirien més malament? Hi ha estudis que demostren tot el contrari. I que justament tots aquells temes que ens diuen que són els que ens haurien de preocupar tindrien una solució molt més fàcil, ràpida i eficient. Per què no ho podem debatre? Per què no podem decidir-ho nosaltres?

A tots aquells que ja no volen ni parlar-ne perquè, segons ens diuen, les fronteres són intocables, els hauríem de recordar que:

- El 61% dels països europeus s'han format separant-se d'un estat ja existent.
- El 63% dels països que actualment hi ha al món s'han creat en els últims 50 anys.
- El 85% dels països actuals tenen una vida mitjana de només 40 anys.

Molts dels països que avui formen part de la Unió Europea no existien com a tals quan es va fundar la Comunitat Econòmica Europea.

I a tots els que dubten, o tenen por de la independència, els hauríem de demanar que ens diguin el nom d'un sol país que un cop independent hagi volgut deixar de ser-ho.

Les Consultes Independentistes són un moviment social que mobilitza milers de voluntaris. A hores d'ara no sabem quina importància política i social arribaran a tenir. A Anglès, per exemple, el passat 28 de febrer, 1.500 persones es van prendre la molèstia d'anar a votar en una Consulta que és merament simbòlica i testimonial. De tot això els mitjans de comunicació gairebé ni en parlen. Ells només miren els percentatges i

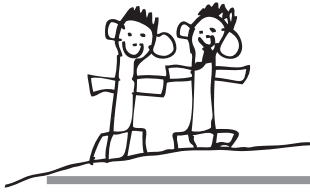
consideren que un 21% de participació és un fracàs (a Anglès la participació va ser del 35% i va superar la de les eleccions europees). Tots aquests periodistes que quan estem en campanya electoral els sentim protestar perquè estan obligats a seguir els paràmetres que els marquen els partits polítics, paradoxalment quan tenen llibertat per informar resulta que no ho fan. No vull ser malpensat i no voldria pas creure que relegar la notícia que 60.000 persones van anar a votar el passat 28 de febrer a un quart o cinquè lloc del telenotícies del vespre, fos degut al fet que els periodistes obeeïen les consignes de determinats partits polítics. Perquè aleshores sí que ens trobaríem davant d'una contradicció monumental i hauríem de dir als periodistes que s'ho facin mirar.

Naturalment que és ben legítim creure que les Consultes no tindran cap transcendència política, que només generaran frustració i que, per tant, no cal ni parlar-ne. Potser fins i tot els que així ho creuen acabin tenint raó. Però també hi ha prou raons per pensar que darrere d'aquest moviment, cada vegada hi ha més catalans que hem arribat a la conclusió que l'horitzó polític, social, econòmic i cultural que ambicionem ja no és possible dintre d'Espanya i que ens cal caminar cap a la independència. El sociòleg Salvador Cardús en un article publicat a *La Vanguardia* arribava a la conclusió, tot seguint el fil del filòsof grec Aristòtil, que una impossibilitat probable (la independència) és preferible a una possibilitat improbable (el federalisme).

Si el poble ho vol i ho exigeix, la independència nacional arribarà de la mateixa manera que un dia va arribar la independència municipal. D'això, podeu estar-ne segurs.

Jaume Pujolràs i Amat

Acte de presentació de la Consulta per la Independència
Bonmatí, 26 de març de 2010

De la Consulta per la Independència a la manifestació del 10 de juliol

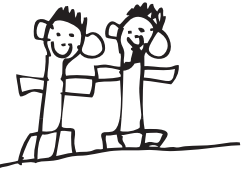
Cridem qui som i que tothom ho escolti

Des de la comarca del Maresme, Arenys de Munt ja s'autoproclama "bressol de la independència". Ningú pensava que la Consulta sobre la Independència, impulsada pel Moviment Arenyenc per a l'Autodeterminació (MAPA) que es va celebrar el 13 de setembre de 2009, obtindria un ressò tan ampli en els mitjans de comunicació de tot el món ni que la iniciativa s'estendria ràpidament per tot Catalunya. Avui

la Consulta ja s'ha celebrat a 463 municipis i encara en van sortint d'altres disposats a convocar-la.

Al nostre municipi, a principis del passat mes de març, un grup de jovent es va posar a treballar per organitzar la Consulta. Els impulsors de la iniciativa van ser, entre d'altres, Ivan Méndez, Gerard Feixas, Gerard Cañabate, Cristina Rubiano, Joan Pla, Raül Recasens,

Lluís Coll, Jeroni Rodríguez i Aleix Matilló. Inicialment tot semblava molt complicat i difícil de dur a terme, però després de parlar amb els organitzadors de les Consultes que ja s’havien celebrat als pobles veïns, el camí es va començar a fer molt més planer. Per dur a terme la Consulta, la dificultat tècnica més important era la de no comptar amb la llista dels electors, ni el cens, ni el padró municipal. Però per vèncer aquesta dificultat la Coordinadora Nacional ja disposa d’un sistema electoral de màxim rigor, basat en un programa informàtic que garanteix que cada persona només pugui votar una vegada.

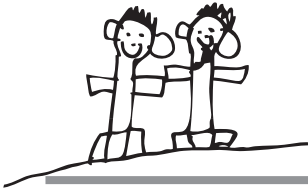
Així, doncs, de seguida es va començar a repartir propaganda pel poble anunciant que el 25 d’abril era la data escollida per fer la Consulta al municipi. I el 26 de març va tenir lloc al Centre Cívic la presentació de la Plataforma Ciutadana “Sant Julià del Llor i Bonmatí també decideix”, amb una conferència a càrrec de l’escriptora i diputada Maria Mercè Roca. El 17 i 18 d’abril, una setmana abans de la Consulta, ja es va poder exercir el vot anticipat, tant a Bonmatí com a Sant Julià,

a fi de facilitar la participació a totes aquelles persones que tinguessin previst absentar-se del municipi el dia de la votació.

El 25 d’abril va ser festa grossa. Es van programar activitats per animar la jornada electoral: una botifarrada, jocs per a la mainada, sessió de cant amb les corals de Bonmatí i Anglès, xocolatada i projecció, al mateix Centre Cívic on tenia lloc la Consulta, del vídeo de l’obra de teatre que el grup La Tetera va representar durant la Festa Major de l’any passat. La diada va ser també una gran festa de la democràcia perquè, a banda de defensar el dret a decidir que tenim com a poble, una consulta com aquesta, organitzada per la societat civil, és un exemple del compromís i la maduresa de la ciutadania catalana.

La participació al nostre municipi es va situar entre el 35% i el 38,53%. El percentatge varia en funció de si el càlcul es fa a partir del cens (majors de 18 anys) o bé del padró (majors de 16 anys). A nivell nacional la participació ha estat entre el 20,5 i el 23%. En

general, els mitjans de comunicació han tendit a treure importància a les Consultes, destacant-ne la baixa participació. No obstant això, prop de mig milió de catalans ja han votat en una consulta que només és simbòlica i que no té efectes jurídics, la qual cosa no deixa de tenir el seu mèrit.

Deixant de banda les polèmiques generades a l'entorn de la participació, cal remarcar que la majoria de les persones que van votar en aquesta Consulta no podien dissimular la seva satisfacció i ho feien amb un somriure als llavis. Davant d'aquesta actitud –diguem-ne de rebel·lia– segurament hi influïa, en primer lloc, la reforma de l'Estatut del 2006 que ha estat un procés lent, feixuc i frustrant. En segon lloc, la impugnació de l'Estatut davant el Tribunal Constitucional i tot el llarg periple de recursos i recusacions. En tercer lloc, el desprestigi d'un tribunal amb una part dels seus membres amb el mandat caducat i unes deliberacions per intentar dictar sentència que han durat gairebé quatre anys. I en darrer lloc, les campanyes contra Catalunya atacades per determinats mitjans de comunicació.

Finalment, la temuda sentència del Tribunal Constitucional es va fer pública el 28 de juny. Catorze articles han estat declarats inconstitucionals i més d'una vintena hauran de ser interpretats segons el dictamen de la sentència. El tribunal qüestiona la preeminència del català i sentència que només hi ha una única nació: l'espanyola. L'Estatut acabava de rebre l'estocada final. El 18 de juny de 2006 havia estat aprovat pel

poble de Catalunya en un referèndum "oficial" que, paradoxalment i en un fet inèdit en democràcia, ha acabat tenint la mateixa validesa (és a dir, cap) que tenen les Consultes "populars" sobre la independència, de les quals encara n'hi ha que gosen fer-ne befa. Aquell mateix dia el president de la Generalitat va convocar el poble de Catalunya a manifestar-se el dissabte 10 de juliol, juntament amb les forces polítiques i les entitats cíviques que s'hi volguessin adherir. Òmnium Cultural va proposar un lema: "Som una nació. Nosaltres decidim".

El 10 de juliol passarà a la història per haver estat el dia en què centenars de milers de catalans van sortir al carrer per defensar la dignitat de Catalunya. D'arreu de la comarca es van organitzar autocars per assistir a la manifestació. En un dels autocars que va sortir des d'Anglès hi anava la representació del nostre municipi amb l'alcalde, Joan Grabulosa, al capdavant i també els regidors Julià Gifre i Anna Masachs. Aquella tarda, amb un sol d'estiu esclafant, al passeig de Gràcia de Barcelona ja no hi cabia ni una agulla. La capçalera no podia ni bellugar-se a causa de l'enorme marea humana. De ben segur que la pluja continuada de consultes populars pel dret a decidir, iniciada un any abans, d'alguna manera també ha contribuït a l'èxit de la manifestació. Alguna cosa es mou a Catalunya. Sabran els nostres polítics mantenir-se units per defensar allò que el poble els demana?

Jaume Pujolràs

Resultats de la consulta per la independència

(*) Cens més de 18 anys	924
(*) Padró més de 16 anys	1057
(*) Vots cens més de 18 anys	356
(*) Vots padró + 16 anys	370
Participació cens +18 anys	38,53%
Participació padró +16 anys	35,00%

SI	352	95,14%
NO	10	2,70%
BLANC	5	1,35%
NUL	3	0,81%

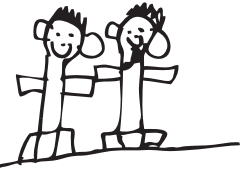
Cens + 18 anys: són les persones inscrites al cens electoral oficial (no estan inclosos estrangers ni joves de 16 i 17 anys).

Padró + 16 anys: són totes les persones amb dret a vot a la Consulta (inclosos estrangers empadronats i joves de 16 i 17 anys).

Votants sobre el cens + 18 anys: nombre de persones inscrites al cens electoral oficial que han exercit el seu dret a vot (no estan inclosos estrangers ni joves de 16 i 17 anys).

Votants sobre el padró + 16 anys: nombre de persones amb dret a vot a la Consulta que han exercit el seu dret a vot (inclosos estrangers empadronats i joves de 16 i 17 anys).

www.referendumindependencia.cat

Llibres i webs recomenats

per Anna Marcó

Títol:

Olor de Colònia

Autor:

Sílvia Alcàntara

Editorial:

Ed. De 1984

ISBN:

9788492440214

Tema principal:

Novel·la històrica

Un llibre per conèixer una realitat no tan llunyana per molts bonmatinencs. *Olor de Colònia* evoca la vida d'una colònia tèxtil, i les enverinades relacions socials, la combinació de despotisme i condescendència que, cap als anys 50, regeix la seva vida. Néixer, viure, reproduir-se i morir entre les parets d'una fàbrica. Una gran fàbrica que va més enllà dels llocs de treball, que és també l'escola per als fills, l'església, les botigues i les cases per viure-hi. Atrapat, atrapat queda el lector fins a l'última pàgina d'aquesta novel·la, punyent com la vida dels seus protagonistes, amb un final sorprenent i sense concessions.

Títol:

5 días para aprender inglés

Autor:

Robert Wilson

Editorial:

de Vecchi

ISBN:

9788431538835

Tema principal:

Idiomes

Ara és possible! Amb el famós mètode Wilson, teniu a les vostres mans la millor oportunitat d'aprendre anglès amb èxit. Amb dues unitats per dia i en una setmana de feina es pot aprendre anglès. -assimilareu la gramàtica: verbs, adjectius, adverbis, construccions lingüístiques...; -aprendreu el vocabulari bàsic per defensar-vos en els vostres viatges d'aquest estiu. El famós mètode de Robert Wilson requereix d'una mica de voluntat i treballar fort durant una setmana però us asseguren atrapar un bon nivell d'anglès ràpidament.

Substituïm el Power Point

<http://www.prezi.com>

Som animals de costums i ens costa canviar, però de vegades val la pena provar coses noves, si més no, en temes informàtics i de web.

Si has de fer una presentació

per a la feina, t'interessa saber que hi ha vida més enllà del Power Point, i es diu Prezi, escrit amb zeta.

En la majoria dels programes de presentacions, la creació està molt estructurada: una cosa va darrere de l'altra. Aquí la filosofia és totalment diferent. Prezi crea la presentació a partir d'un sol espai o mur on posem tots els continguts: textos, fotos, vídeos... Després es tracta d'associar-los.

El resultat de les presentacions que fem amb Prezi són un viatge interactiu a través del mur on hem penjat els continguts. Realment, la navegació és molt espectacular amb zooms d'entrada i de sortida. Al web trobaràs plantilles que et faran més fàcil començar a treballar.

L'adreça de l'alternativa dinàmica al Power Point és Prezi.com. És de franc i té una modalitat de registre per a alumnes i professors.

Cercar feina per Internet

<http://www.trovit.es>

A internet podem trobar webs que ens ajuden a trobar de forma activa, un nou lloc de treball.

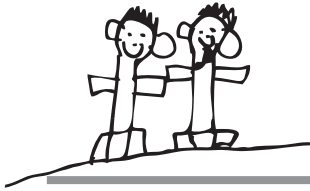
Les més populars a l'estat espanyol són infojobs.net,

monster.es i infoempleo.com. S'assemblen molt: ens hi hem de registrar per poder penjar el nostre currículum.

Les administracions públiques també s'han llançat a la xarxa amb portals com redtrabaja.es, del Ministeri de Treball; o feinactiva.gencat.cat, de la Generalitat. Feina Activa, a més, té un servei d'ofertes exprés per informar d'aquelles que s'hagin de cobrir en 24 o 48 hores.

Per buscar o canviar de feina tenim nous recursos a internet. Ara arriba trovit.es. És un cercador d'ofertes de feina que ja funciona a 12 països. De fet, no és un portal tipus Infojobs, és un motor de cerca com Google o Yahoo, però que està especialitzat a buscar les ofertes que s'hagin publicat en els diversos portals d'ocupació, o premsa digital. D'aquesta manera tenim accés a més ofertes. Disposa d'un sistema d'alertes per correu electrònic que ens avisa quan n'arriba alguna que ens pugui interessar.

Trovit.es és de franc i té obert un canal a Twitter i una aplicació per al Facebook.

Targeta Sanitària Europea

Com demanar-la?

Recordeu que la targeta sanitària europea (TSE) és el document acreditatiu del dret a rebre les prestacions sanitàries que resultin necessàries, des d'un punt de vista mèdic, en les estades temporals en el territori de la Unió Europea, Espai Econòmic Europeu i Suïssa, per motius de treball, estudis o vacances.

A partir del dia 1-4-2010, la targeta pot sol·licitar-se i renovar-se de les formes següents:

•**Per internet**, (sense necessitat de disposar de certificat electrònic) a la web www.seg-social.es

•**Per telèfon**, trucada gratuïta al número 900166565

•**Presencialment**, a qualsevol centre d'atenció i informació de la Seguretat Social (CAISS)
-CAISS Santa Coloma:
C/ Mn. Cinto Verdaguer, 27. T. 972841198.
CAISS Girona:
C/ Santa Eugènia, 40. T. 972205304

La TSE s'enviarà al domicili del sol·licitant, en un termini màxim de 10 dies, i en cap cas s'entregarà en mà.

Si el desplaçament és immediat es pot sol·licitar presencialment en els CAISS un certificat provisional substitutori (cps).

Les targetes sanitàries europees tindran, a partir de l'1-4-2010, una validesa de dos anys.

Recordeu, també, que si sou perceptors de prestació per atur o subsidi de majors de 52 anys, primer heu de passar per les oficines de l'OTG (C/. Alfons Moré núm, 1. SALT, Tel. 972942950), ja que us han de signar una autorització per desplaçar-vos a l'estranger, ja que en cas contrari es podria determinar la suspensió/extinció de la vostra prestació.

•**Els serveis de la Generalitat** es concentren des de l'1.7.2010, a l'edifici de l'antic hospital de Santa Caterina, Pl. Pompeu Fabra, 1, excepte l'atenció al disminuït que continua al C/ Emili Grahit, 2.

El número de telèfon del Servei Català de la Salut, al nou edifici és el 872 975 000.

També han canviat d'ubicació la Delegació d'Hisenda, la nova adreça es C/ Oviedo 30-32 (darrere l'Hipercor) Tel. 972 21.00.66

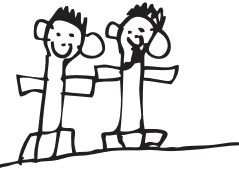
D'ALTRES TÈLFONS D'INTERÈS

901 200 345

Per sol·licitar el pagament únic per naixement de fill i els 100 euros per mares treballadores.

902 24 73 64

Per demanar hora per renovar el DNI o demanar la carta de ciutadà comunitari.

La cuina de...

Carme Ribas

La Carme és una àvia jove i activa i té temps per tot: cuinar per la família, anar a classes d'informàtica...

Pèsols amb calamars, mandonguilles, ous i gambes

Ingredients:

1 quilo de pèsols, 1/2 quilo de calamars, 18 mandonguilles petites, 6 ous durs, 6 gambes, 1 ceba grossa, 1/4 de quilo de tomàquet triturat, 2 galetes maria, 2 talls de xocolata d'avellana, Oli, All i julivert.

Preparació:

Es posen a bullir els ous en un cassó 8 ó 10 minuts. Mentre se sofregeix la ceba tallada petita en una paella, quan estigui una mica rosseta, s'hi posa el tomàquet i es cou una mica més a foc baix. Durant aquesta estona ja s'hauran tret els ous del foc i es deixaran refredar.

S'agafa una altra paella i s'hi fregeixen les mandonguilles passades abans per farina, es fa el mateix amb els ous durs ja pelats i partits per la meitat fins que quedin daurats i es guarda tot en una safata a part.

Agafem una cassola on hi acabarem la cocció de tots els ingredients. En una mica d'oli s'hi posen els calamars tallats a rodelles fins que siguin cuits, després s'hi tiren els pèsols, tot seguit el sofregit que es passarà per un colador i el que sobri pel "túrmix". S'hi afegeix aigua fins que cobreixi els pèsols, s'hi posen les mandonguilles i quan comenci a bullir s'hi tira la picada de galeta i xocolata. Es cou aproximadament 30 minuts, depenent dels pèsols. Quan gairebé ja és cuit s'hi posen els ous durs, les gambes que haurem passat abans per la paella volta i volta i la picada d'all i julivert. Es deixa 5 minuts més perquè agafi el gust de la picada i ja es pot servir.

Pastís de crema amb galeta i xocolata

Ingredients:

2 paquets de galetes Maria, 1 sobre de flam en pols, 1 litre de llet (1/2 l per cada cop que es fa la crema), 300 cl més de llet per fer la crema de xocolata, 3 cullerades de sucre, 2 trossets de canyella, 2 trossets de pela de llimona, Xocolata en pols per espesir.

Preparació:

Del mig litre de llet se'n treu una tasseta i s'hi barreja el sobre de flam en pols, la resta es posa al foc amb 3 cullerades de sucre, el trosset de canyella i la pela de llimona. Quan la llet és calenta es barreja i es treu quan comença a bullir. Traiem la canyella i la llimona.

Abans de començar haurem preparat en una safata un sastre de galetes Maria. S'hi tira la crema a sobre i es fa un altre sastre de galetes.

Es posen 300 ml de llet al foc i quan sigui una mica calenta s'hi tira la xocolata en pols fins que quedi espessa, es tira sobre les galetes i se'n fa un altre sastre. Es torna a fer la mateixa quantitat de crema que la primera vegada i es cobreix.

Quan la crema és freda es posa a la nevera i se serveix fred.

Bon profit!!!

